42. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1986. MÁJUS 7.

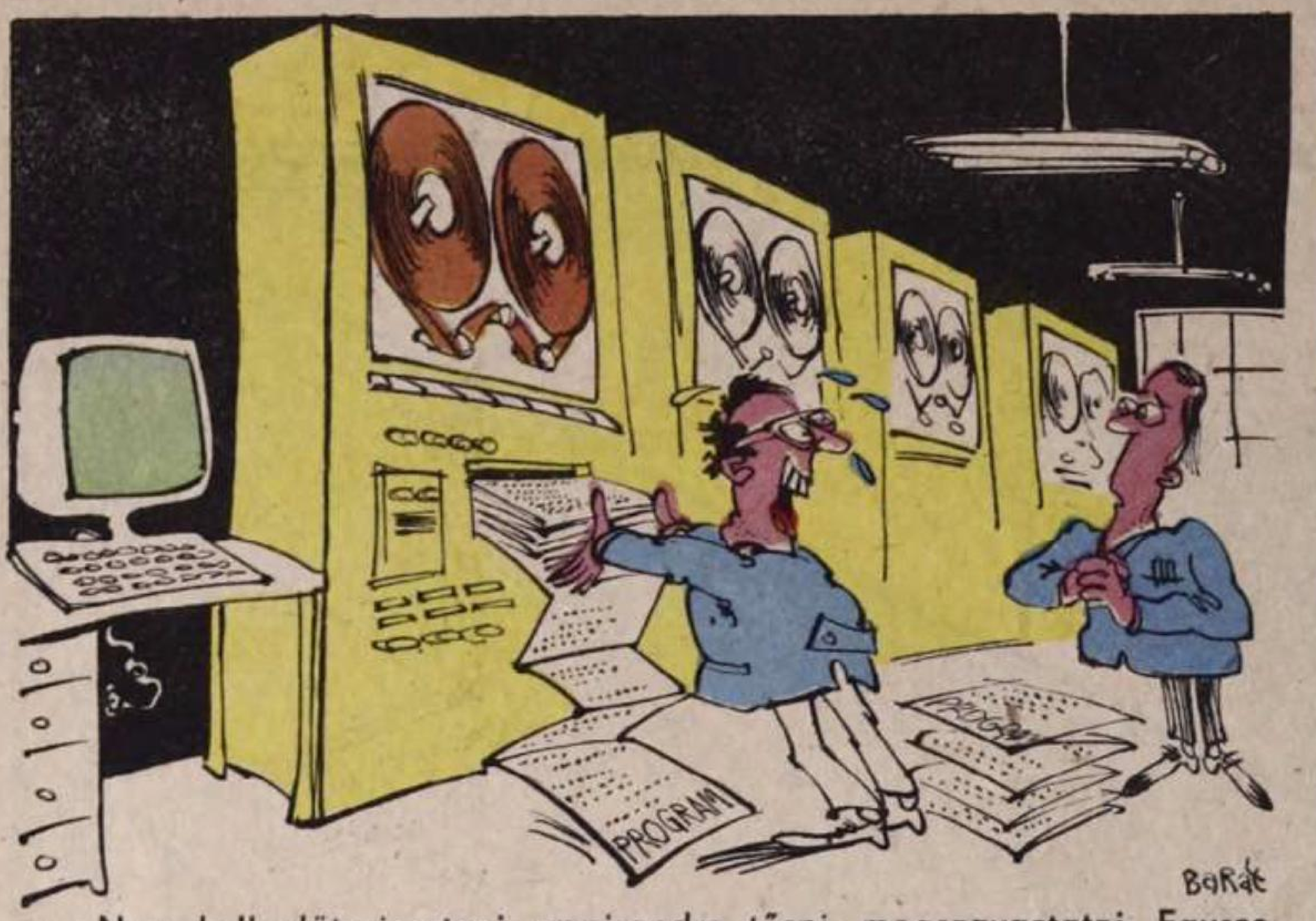
Ludas Matyi

– Nincs kedvetek eljönni velünk a Bábszínházba?

mondjuk a magunkét

BÖLCS MASINA

– Nem kell előterjeszteni, napirendre tűzni, megszavaztatni. Egyszerűen jóváhagyólag tudomásul veszi.

Meg van ez csomózva!

Csomózzák vagy szövik. Főleg ezzel a két módszerrel készítik a szőnyeget világszerte. Csomózzák, szövik, eladják.

Nálunk általában szövik. Szövik és raktározzák.

Miért?

Azért – olvasom az újságban –, mert egy olyan főhatóság, amelynek hazafias érzelmeiben eddig még sosem kételkedtem, nem veszi meg a magyar szőnyegipartól a magyar szőnyeget. Nevezetesen: a Belker!

Mielőtt rendőrért kiáltottam volna, követelve, hogy a Belügy haladéktalanul tartóztassa le a Belkert, továbbolvastam a cikket. Újabb döbbenet. Csak ellenező előjellel. Mert megtudtam, hogy a megnagyobbított árrés ellenére is olcsóbban jut hozzá a honi szőnyegfogyasztó az importszőnyeghez, mint az azonos minőségű magyarhoz! De hát akkor a Belker védi az állampolgár bukszáját, kitüntetést érdemel, nem áristomot!

És mindennek közepette mit tesz a hazai szőnyegipar? Zavartalanul sző tovább, mint a pók. Raktárra. Mert a vevő olyan fura jószág, hogy két hasonló minőségű áru közül az olcsóbbat vásárolja meg.

Lehet, hogy a magyar szőnyeggyártás abban bízik, hogy előbb-utóbb csak belecsap a ménkű a külországi szőnyeggyárakba? Vagy kiderül, hogy az importszőnyegek mérgező anyagokat tartalmaznak, mezítláb rájuk lépni életveszélyes, ezért behozatalukat leállítják?

Nem tudom, nem értem.

Viszont nagyon is érdekel – erről nem szólt a tudósítás –, hogy honnan hozzuk be az olcsó és jó szőnyegeket. Remélem, Görögországból. Ott mostanában nagyon kedves, rokonszenves portékákat csinálnak. Elsősorban – birkózószőnyegeket! Európa-bajnoki aranyérmek teremtek rajtuk a magyar fiúk számára. Persze, ezekkel az aranyakkal még aligha lehet rendezni a magyar szőnyeggyártás deficitjét, megoldani problémáit.

Talán az volna a legokosabb, ha a szőnyeg alá sepernénk ezt az egész szőnyeg-ügyet.

Magyar szőnyeg alá!

Mert az marad a helyén! A raktárban.

Kürti András

Kutya világ

Nem cserélnék a cserearányokkal. Romlanak, egyre csak romlanak szegények. Legalábbis innen nézve. Most például arról értesültem, hogy a magyar kutyafajták világpiaci ára meg sem közelíti a külföldön honos kollégákét, a puli, a kuvasz, a komondor és a vizsla eladható ugyan, de csak harmaddollárért, negyedmárkáért, mint a dán dog, a skót juhász, az ír szetterről már nem is beszélve.

Szomorú. És kutya legyek, ha értem... Mármint, hogy a szabadáras magyar puli miért ilyen olcsó. Meglehet persze, hogy valami kutyaárrobbanás zajlott le nemrég a világban, úgy diktál a KUPEC (Kutyaexportáló Országok Szervezete), mint hajdan az OPEC, ám ennek a hatásnak hozzánk kivételesen nem méltóztatott begyűrűzni. De más baj is van. Olvasom az impexes szakember nyilatkozatát, mely szerint egy-egy kutya eladása borzasztóan sok papírmunkával jár, pontosan annyival, mintha egy teljes degesz kamionra való más árut exportálnánk. Ráadásul az a más áru többnyire nem ugat, nem harap, és nem kell sétáltatni. Ezt már nem a külkereskedő mondja, ezt magam gondolom hozzá.

Igaz, én csak ugatom a témát, ám azt tisztán látom, hogy véresen komoly a helyzet. Kimegy a kuvasz külföldre, telve önbizalommal, mert amilyen okos, még azt is számon tartja, hogy a hazai áránál 15–20 százalékkal többet kasszíroznak érte, mindezt kemény valutában, s ő is tudja, mitől döglik a fizetési mérleg, szóval kiutazik, nemegyszer repülőgépen, szó szerint a fellegekben jár, fönn hordja az orrát meg a törzskönyvét, aztán ott a tetthelyen, az első utcasarkon egy közönséges ám bennszülött uszkár egyszerűen keresztülnéz rajta. És akkor ő egyszercsak úgy érzi: a világpiac nézi levegőnek, hogy könnyűnek találtatott a megméretésben, s ha megtehetné, odahaza tán még jó gazdái által adóokokból kicsapott, kóbor eb is szívesebben volna.

Ezt persze ő sem gondolja komolyan. Annál is inkább, mert a kutyagőg – nem úgy, mint egynémely emberé – igencsak múlandó. Lefogadom, fent említett uszkár kezdeti közönye is gyorsan pezsgő érdeklődésbe csap majd. És ez a világpiac valódi értékítélete! Kár, hogy a szőrösszívű tenyésztők nem hagyják érvényesülni...

Münz András

KEZDŐ SÜTÖGETŐ

– Elnézést, uram, de még nem rég csinálom.

Más most...

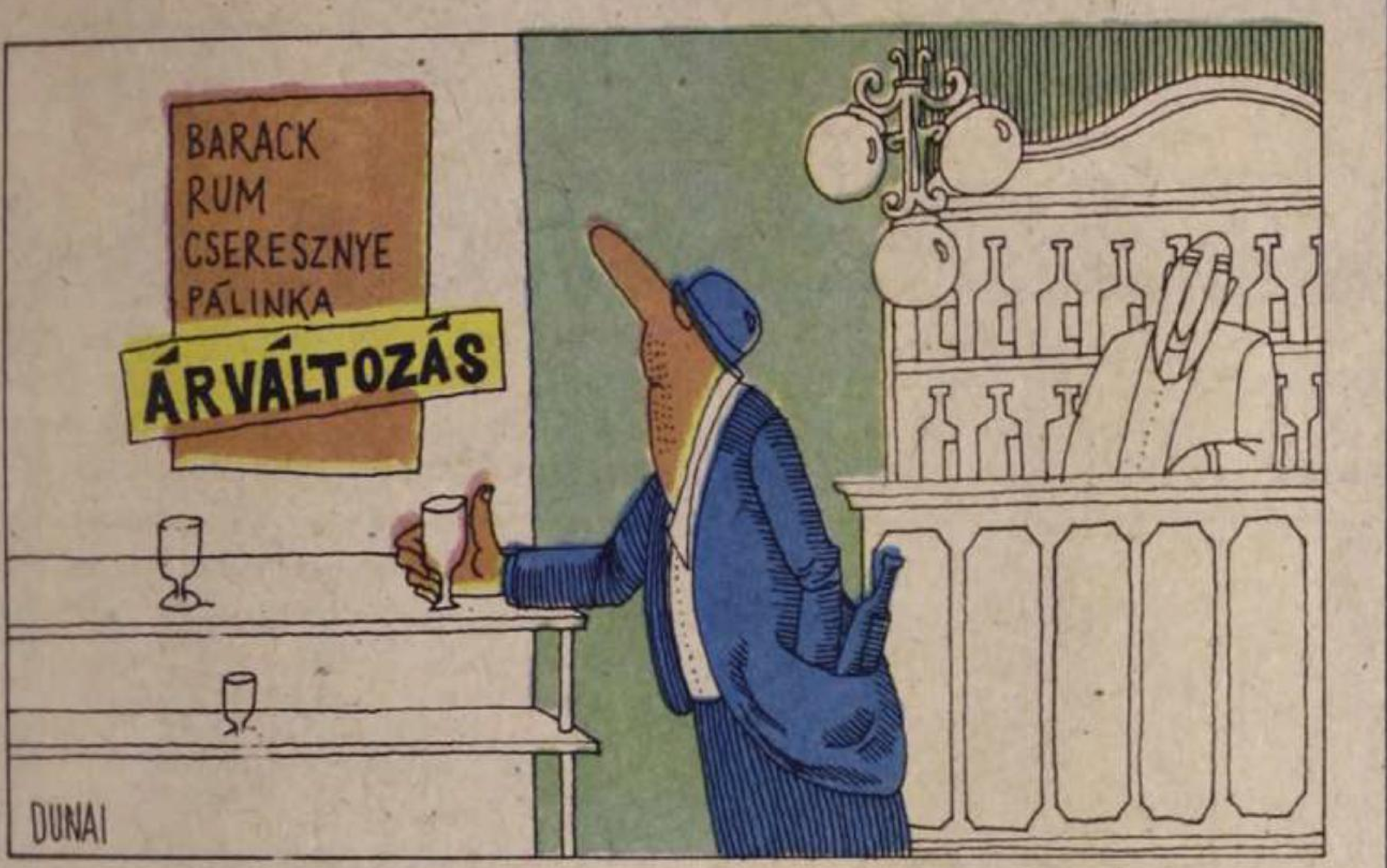
ALKOHOL

TÖMÉNY ÉRTÉK

FELVONÓKÚRA

– Most még több pénzt hord be itthonról a piáért, az uram az államkasszába...

ÜVEGES ÜTKÖZET

A kies Külső-Lepusztult utca ABC-jének vásárlóközönsége üveges szemmel bámulta a lassacskán műemlékké öregedett feliratot: REKESZHIÁNY MIATT AZ ÜVEGVISSZAVÁLTÁS SZÜNETEL.

Özv. Jónabrék Frigyesné, a kiskereskedelmi egység vezetője nyugtalanul pislogott az egyre fenyegetőbbé váló sorra, a szája széle remegett, hideg futkározott a hátán, máskülönben azonban igyekezett határozottnak látszani.

— Üveget vissza nem váltunk! — morogta reszketegen.

A tömeg fenyegetően közelebb húzódott.

— Munkát, üveget! — mondta valaki a sorból.

— Váltott üveg visszajár! — jegyezte meg valaki, értelmiségszerű hangon. — Koefficiens! — tette hozzá a nagyobb nyomaték kedvéért.

A helyzet komorrá vált, özv. Jónabrék Frigyesné már a karhatalom bevetését mérlegelte.

— Emberek — tett még egy utolsó sikertelen kísérletet, hogy eljusson a lankadni tűnő értelemig, sőt még tovább. — Hiszen maguk több üveget akarnak ide visszahozni, mint amennyit elvittek!

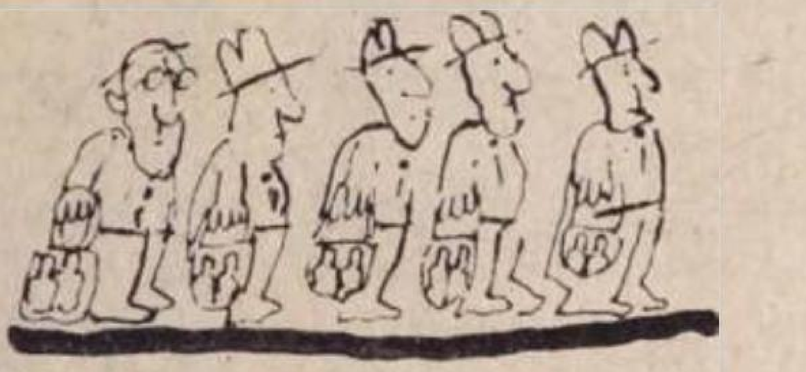
— Nana! — mordult fel egy hang a sor közepe táján.

A hang tulajdonosa Tébláb XXII. János nyugalmazott rendőrtizedes volt, aki szabadidejében szívesen nyomozott apróbb-cseprőbb ügyekben. Most is úgy érezte, hogy szabadideje van, letette hát a járdára a két üvegekkel teli cekkert és azonnal nyomozásba kezdett. A nyugalmazott tizedest elsősorban az érdekelte, hogyan lehet a vásárlóközönség birtokában több üveg, mint amennyit a boltokban eladtak?

Tébláb XXII. János néhány nap elteltével már nyomon volt. Jó szimata ezúttal sem hagyta cserben. Szerencsére akadtak az alvilágba beépített kapcsolatai, s ezek révén most is egy csomó értékes információhoz jutott.

— Menjen éjfélkor a Bütyök utcába, Szerv úr! — súgta meg Tébláb XXII. egyik kapcsolata, akit a dolog természeténél fogva nem nevezhetünk meg. — Érdekes dolgot lát majd, Szervem!

Tébláb XXII. János nem szerette, ha Szervnek szólítják, de az ügy érdekében büszkén vállalta ezt a kellemetlenséget. Szerencsére nála volt a Budapest térképe, így hamarosan rájött, hol keresse a Bütyök utcát.

Éjfélig volt még néhány órája. Úgy határozott, hogy kihasználja ezt az időt és elvegyül az emberek közé. Először is, visszament a Külső-Lepusztult utcai ABC elé, megnézni, nem váltották-e vissza távollétében üvegeit.

A két cekker a helyén volt, sőt, mintha gyarapodott volna a tartalmuk. Kirándulása azonban nem volt hiábavaló, a sorban álló emberektől sok értékes információt szerzett.

— A Bütyök utcában illegális üveggyár működik! — járt a hír szájról szájra. — Felelőtlen elemek titkos üvegösszeszerelő műveket hoztak létre, így akarják aláásni a népgazdaságot!

— Egy csomó kisvállalkozás kifejezetten üvegek gyártására rendezkedett be — mondta valaki, aki feltehetően sokat tudott az ügyről.

— Minden a géemkák miatt van! — kontrázott egy borízű orgánum.

— Meg a fogamzásgátló tabletták miatt! — rikácsolta egy tisztaéletű öregasszony.

A helyzet már-már tarthatatlanná vált, amikor a két utcával arrébb sorbanállók közül átjött valaki.

— A Belső-Lepusztult utcai ABC raktárában rekeszeket égetnek! — jelentette a hírnök, kissé pihegve, de azért viszonylag szavahihetően. — Mesterséges hiányt idéznek elő.

Az ég beborult. Valahol lövés dörrent...

Tébláb XXII. János futni kezdett a hang irányába. A biztonság kedvéért magával vitt két kibiztosított borosüveget. Mit lehet tudni...

Talán pokolgép...

Átverekedte magát a tömegen. Az emberek arcán döbbenet és ijedtség látszott.

— Mi történt? — kérdezte a nyugalmazott rendőrtizedes.

— Az üvegem! — hüppögte egy síró asszony. A pozdorjává tört szilánkokra mutatott. — Az egyetlen üvegem. Nem tudta kivárni, amíg visszaváltják és felrobbant.

— Nana! — jegyezte fel a noteszába Tébláb XXII. János.

Valami azt súgta neki, nem ő lesz az, aki a göngyölegek ügyét felgöngyölíti.

Föld S. Péter

– Látja, kedves, ha nem én vagyok a menedzsere, soha nem jut a mennyországba...

– Hát többek közt ezek voltak a Monarchia előnyei. Most én odaadom magának tízezer schillingért, de százhúszezer forint rá a vám!

Hátha valaki nem ismeri

Egy férfi sétál az utcán. Egyszerre csak szél kerekedik és lefújja fejéről a kalapját. Persze észnélküli iramban fut a guruló kalap után.

Az egyik saroknál szembe jön vele egy ismerőse és megkérdezi:

— Hova szalad úgy?

— Mit tudom én? Kérdezze meg a kalapomat!

SZILÁNKOK

BABONA

— Kéményseprőt láttam. Ez szerencsét jelent, mert már két éve nem tisztították ki a kéményünket.

EGY FELESÉG PANASZA

— *Olyan undokul bánsz velem, mint az ügyfeleiddel a hivatalodban!*

ELÉGEDETTSÉG

— Meg vagyunk elégedve ennek a háznak a tatarozásával — mondták a tatarozók.

MŰVELTSÉG

— *Ön milyen nyelveket ismer?*

— *Kizárólag a füstölt marhanyelvet.*

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Igaz, hogy enni nem adok a gyerekeimnek, de annál több szeretetet kapnak tőlem.

MAI LÁNY

— *Irénke, tud főzni?*

— *Nem. De remekül fel tudok nyitni egy konzervet.*

KÖNYÖRGÉS

— A minőség romlásában legalább tartsuk be a fokozatosság elvét!

FIATALSÁG

— *Feláldoztam a fiatalságomat egy nálam húsz évvel fiatalabb férfiért.*

ÖSSZEGEZÉS

A filozófus ötven évig azon töprengett, mivégre élünk. Végül megállapította, hogy az élet célja, értelme a marhapörkölt finom, házilag gyúrt tarhonyával.

KRITIKA

— Az előző filmje jobban tetszett — mondták az elsőfilmes rendezőnek.

BIZTOSÍTÉK

— *Nekem már egy deci bor is megárt. De biztos akarok lenni a dolgomban. Adjon egy fél litert!*

HIVATÁSOS HAMIS TANÚ

— Higgye el, nekem az a kikapcsolódás, amikor hét végén otthon vagyok és igazat mondok.

ÉRVELÉS

— *Engem a család, a feleségem, a gyerekek, minden Budapesthez köt. Ezért vállalok szívesen munkát vidéken.*

VENDÉGLŐBEN

— Főúr, hozzon nekem egy hordó sört. Nem akarom mindig zavarni az utánrendeléssel.

OK

Brahovácz meséli:

— *Most veszem el ugyanazt a nőt negyedszer feleségül. Tudja, a nászéjszaka miatt...*

MÁJUS

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

Nap	
5 HÉTFŐ Györgyi	Nem jár Györgyi szemlesütve, hogy Györgyből lett hölgyesítve. Nem egy Györgyi, ha bepörgött, lekörözte már a Györgyöt
6 KEDD Ivett, Frida	Könnyű annak, mondta Ivett, aki immár ivott, evett... de a pincér nem jött, s Ivett mégegy dilibogyót bevett.
7 SZERDA Gizella	Szörnyen szexis ez a Gizi, lehet, hogy még sokra viszi. Ilyen lábbal nem kell csúszva kapaszkodni fel a csúcsra.
8 CSÜTÖRTÖK Mihály	Esztékában csücsül Mihály, elmondaná szépen: mi fáj. Csakhogy mire levetkezik, másik Mihály következik.
9 PÉNTEK Gergely	Jótanácsom fogadd, Gergely: rendőrt, vámost sohse hergelj! Ha fejeden vaj van, Gergely, légy oly szerény, mint a csermely.
10 SZOMBAT Ármin	Arcod cékla, fejed kármin... Mi lesz veled, szegény Ármin? Nem ér annyit az a kocsi, hogy infarktust kapj, te csacsi...
11 VASÁRNAP Ferenc	Légy bár Feri, avagy Ferenc, legyen teli kamra, kredenc s e grafikon arra intsen, legyen nejed, ha még nincsen!

SZEMÉSZETEN

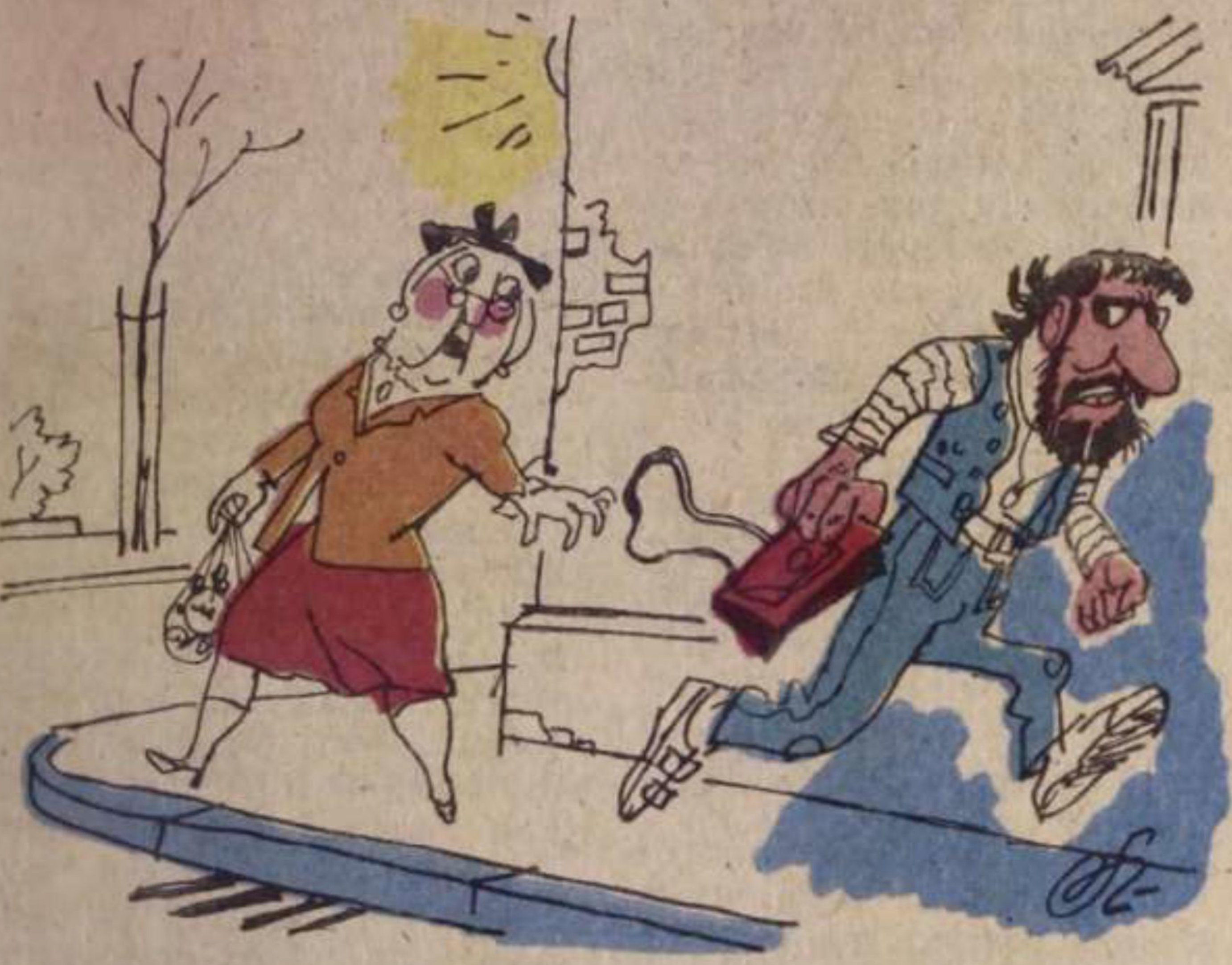

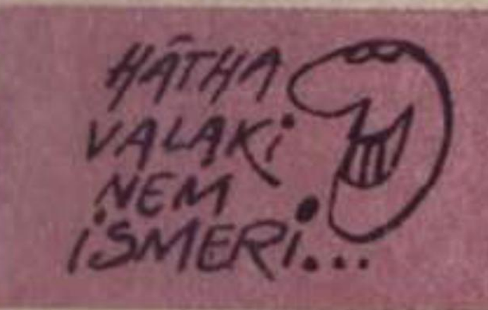
– Ja, maga újságíró? Akkor a jobb oldali táblát olvassa!

BEJRÚTI HÉTKÖZNAP

KÉK FÉNYES NAPPAL

— Rémes! A papagájom már az ajtónyikorgást is utánozza. Mit csináljak vele?

— Olajozd meg.

– Én vagyok az új edző, remélem, megértjük majd egymást.

MŰSORPOLITIKA

— Direktor úr, közeledik az új színházi évad, ki kellene rukkolnunk megint valami jó kis bemutatóval!

— Rendben van, Hargittaikám — mondotta a színidirektor az agilis művészeti vezetőjének —, vegyünk elő valami klasszikust. Én az Egri csillagokra gondoltam.

— Az ötlet nem rossz — helyeselt a művészeti vezető —, Eger kedves város, mindenki szereti.

— És földrajzilag sem problematikus. Bármilyen térképet is vesz elő...

— Igen, igen — ráncolta homlokát a művészeti ügyek körültekintő vezetője —, Egerrel nem is lenne baj...

— A csillagok miatt se aggódjék, Hargittaikám. Mi a darabban majd egyértelművé tesszük, hogy milyen csillagról van szó.

— Ez megnyugtat, de van itt még egy probléma. Ez a darab egyesek szerint határozottan törökellenes.

— Mit nem mond maga, Hargittai. Már hogy lenne törökellenes. Erre a szerző személye a garancia. Gárdonyi határozottan szimpatizált a törökökkel, például a pipájába mindig török pipadohányt használt.

— Higgyen nekem, direktorom, én alaposan elolvastam azt a darabot. Tele van törökellenes tételekkel. A mai helyzetben nem lenne célszerű feltépni a régi sebeket.

— Ugyan már, a mi közönségünk felnőtt. Aztán csak emlékezzék a János, a vitézre! Az nem volt törökellenes? Amikor a hegedűs a vártetőn eljátszotta, hogy: török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja!

— Igen, de...

határozottan ellenszenvesre vette a figurát.

— Nézze, a Bornemissza Gergő szerepét majd a Sükösdire osztjuk. Garantálom, hogy akkor majd az is ellenszenves lesz. Szóval, ne izguljon, Hargittai. Ez a darab nem a törökökről szól, hanem ez egy történelmi darab. Tudja maga, mikor játszódik ez a színmű?

— És a Kazikir „Ezeregyéjszaká"-ja nem volt törökellenes? Az Ali baba, az nem volt törökellenes? Meg a negyven rabló?

— Igen, de azok nem voltak ilyen direktek.

— Na, bumm, legfeljebb ezzel a darabbal nem utazik ki a társulat vendégszerepelni Isztambulba.

— Meg aztán itt van az egyik főszereplő. Ez a Jumurdzsák.

— Miért? Nem tudnánk kire osztani?

— Azt még megoldanánk. De ez a Gárdonyi

— Én tudom, de mindenki az aktualitását fogja keresni. Hogy mit mond a mának. Higgye el, főnök, felháborodott levelek százait fogjuk kapni, a kritikáról nem is beszélve.

— Jól van, meggyőzött! Micike! — szólt ki a direktor a titkárnőjének —, az Egri csillagok ugrik. Adja be nekem a Luxemburg grófja szövegkönyvét. Mondja, Hargittaikám, hogy állunk most a luxemburgiakkal?

Trunkó Barnabás

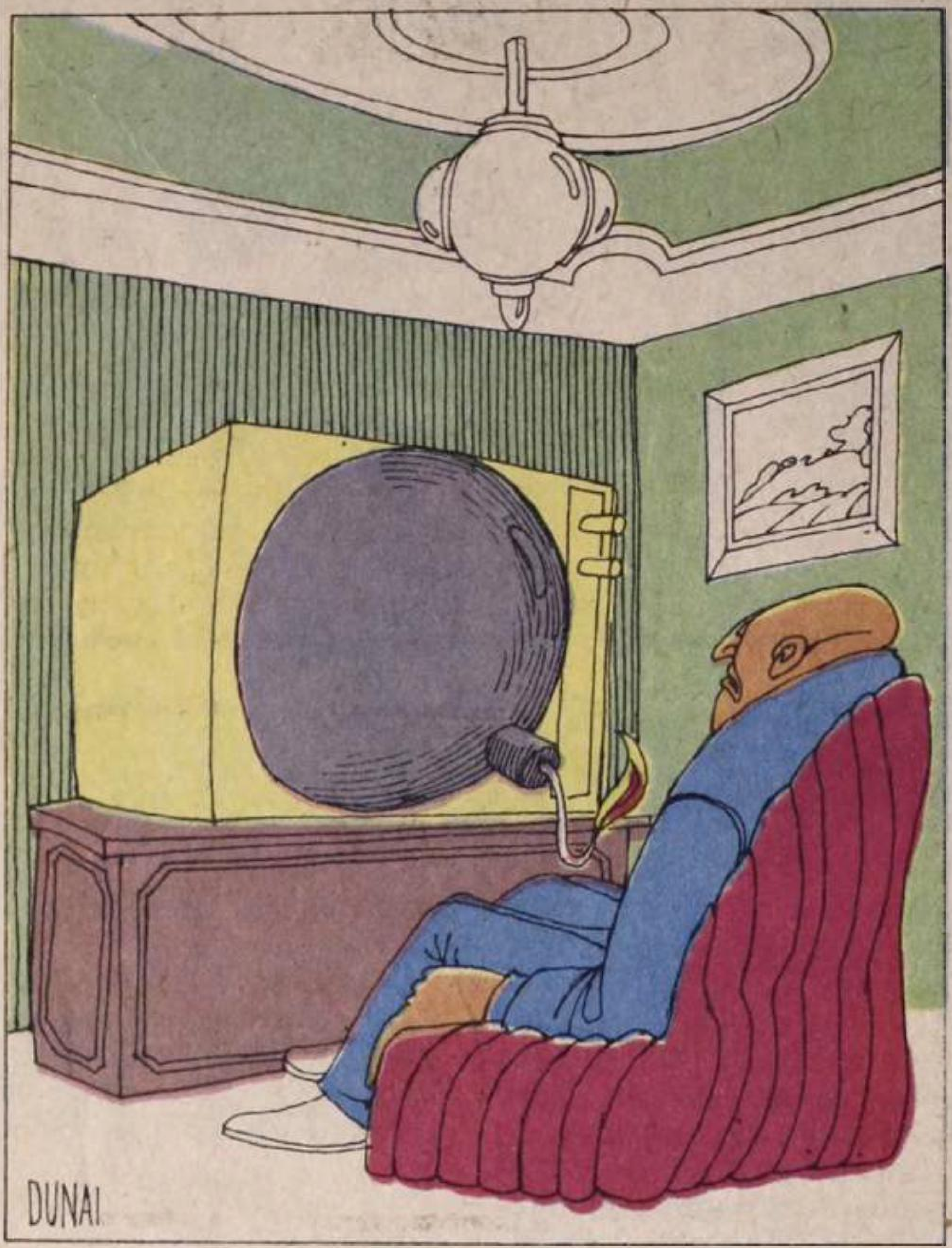
Megjutalmazták a Skálát

KÁPÉT KAP A KÓPÉ!

Újabb totóbotrány Olaszországban

BLAMMA MIA!

TV-HÍRADÓ

A BÁDOG ANTENNA legújabb birtokosa:

AZ EZERKETTEDIK ÉJSZAKA

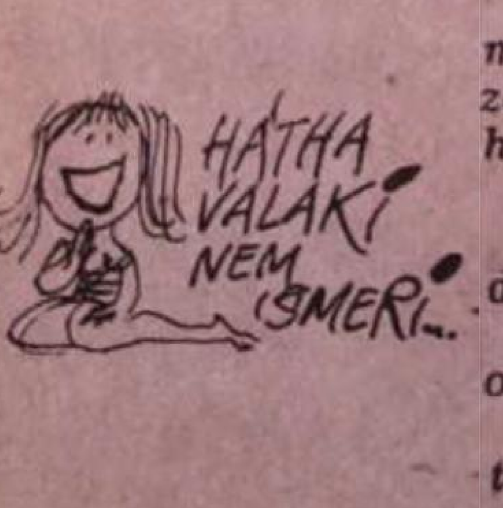
RENDEZTE: SÓLYOM ANDRÁS

(ÁPRILIS 9., 1. MŰSOR, 21.15 ÓRA)

Az utóbbi hetek választékából — különösen krónikus alvászavarral küszködő — olvasóink és a lap munkatársai ezt a művet tartották legméltóbbnak a díjazásra.

A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük, a Kedves Olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest, 1977.

Noé bárkája már harmincadik napja hánykolódik a végtelen vizen, amikor a bárkából harsány hang hallatszik ki:

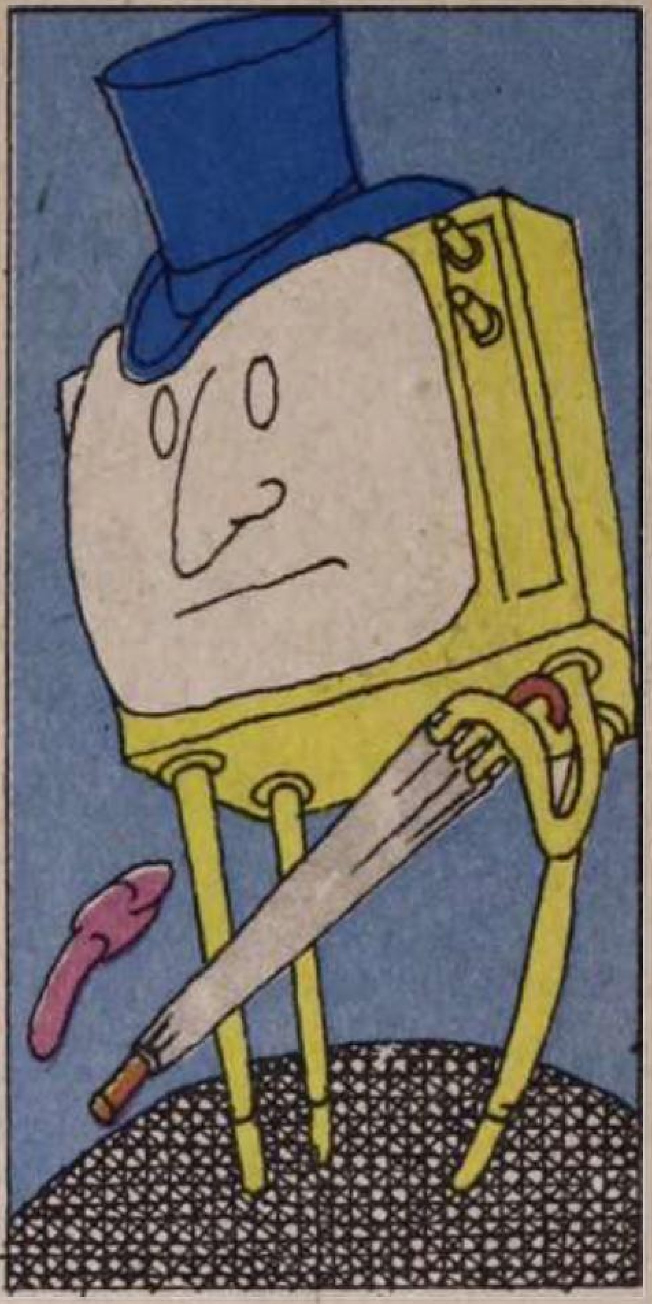
— Ló! Ökör! Szamár!

Az első matróz kíváncsian fordul oda a másikhoz:

— Mi az? Névsorolvasás van odalent?

— Dehogy! A két kritikus vitatkozik.

KÖRMENET

„Tévézni emberi dolog."
Kovács János

Meglepődött a maskarámon, szerkesztő úr? Nincs semmi bajom, csupán az alaphangulatot akarom megteremteni. A Telefere egyik ötletnábob nézője javallotta, hogy Vitray úr öltözzék mindig a témának megfelelően, ha szakáccsal beszélget, akkor kuktasipkába, ha lövésszel, akkor vadász-zöldbe. Ezentúl én is úgy jövök teleferélni önhöz, hogy már a szerelésemről láthassa, mire számíthat. A cilinder a fejemen, a hosszúnyelű ernyő a kezemben arra utal, hogy ma olyan leszek mint egy angol lord. Hűvös, kimért, tartózkodó. És szűkszavú. Roppant szűkszavú. Mert amiket én mostanában a tévében látok, ahhoz alig van szavam... Nem is tudom, nem kellene-e bemennem a Szabadság térre kondoleálni (az öltözékem pont jó hozzá, legfeljebb még széles fekete szalagot csokrozok a cilinderemre), hiszen annyi gyász és szomorúság érte a Magyar Televíziót. Vagy is inkább a nézőt. Vasárnap szemtanúi lehettünk a szegény Maurizius és a róla készült NSZK-sorozat balvégzetének. Szombaton két boldogtalan végű, unhappyendes filmet is kaptunk, egy franciát, meg egy angolt. Egész világ fájdalma a mienk volt ezen a hétvégén, de egy magyar kebelnek természetesen a magunk bánata a legkeserűbb. *A bukás* rendített meg legjobban engem. Nem a pénteken este mutatott tévéfilm. Kozák András korrektül képernyőre mondta Camus-t, well, mondtam a lehető leglordabbul, amikor felálltam a tévé elől, tapintatos társaságban több szó nem esik az ilyesmiről. Én A hétben látott bukást fájlalom: az Első Magyar Csődművekét. Eredetileg Közép-magyarországi Közmű- és Mélyépítő Vállalatnak anyakönyvezték, ha jól emlékszem, tudja, azt külön imádom a magyar vállalatokban, hogy olyan kurta, könnyen megjegyezhető nevük van. Szóval, ez a Középmagyar Mélymű még pár évvel ezelőtt is virulό valami volt, dicsfény övezte, mára pedig kalapács alá került, még azt a gyönyörű irodaházát is elkótyavetyélik: hatvanmillióért kínálgatják, potom ár, magam is megvenném, megérné, csak az tart vissza, hogy Gödöllőn van, és sokba kerülne onnan a HÉV-vel való mindennapos bejárás. Jó, jó, nem idétlenkedem tovább, komolyan sajnálom őket, sajnálom a kispesti lakótelepieket meg a többieket is, akik szenvedő részesei a vállalat rosszul szervezett, csődbebukó munkájának. De legesleginkább a volt igazgató titkárnőjét sajnálom, akinek még a tévében is nyilatkozni kellett, mentegetőzni, magyarázkodni, pironkodni. Miért nem a volt főnöke tette ezt? Mert betegállományba ment, meg bizonyára allergiás is: kiütéseket kap, ha kamerát lát. Magyar kór ez, kérem: nálunk sohasem a kapitány hagyja el utolsóként a süllyedő hajót... Ennyi keserv közepette oázisnak kínálkozott A szép kurtizán, Balzac pajzán históriája. Nem értettem, miért tették oly későre, s miért csak 18 éven felülieknek engedélyezték? Hiszen amennyi meztelenség, malacság ebben a filmben adódott, annyi a legtöbb magyar művészfilmben, sőt, még az Iskolatelevízióban is előfordul. Aztán rájtötem, nem is a szexuális mételytől féltették ifjúságunkat. Afféle népfrontos megoldás volt ez, hitvédelmi elővigyázatosság. Balzac ugyanis erősen élv- és pénzhajhász színben tüntette fel az egyház embereit, kispapot, kanonokokat, érseket egyaránt. S mire jó ez, amikor amúgyis annyi a hitetlenség.

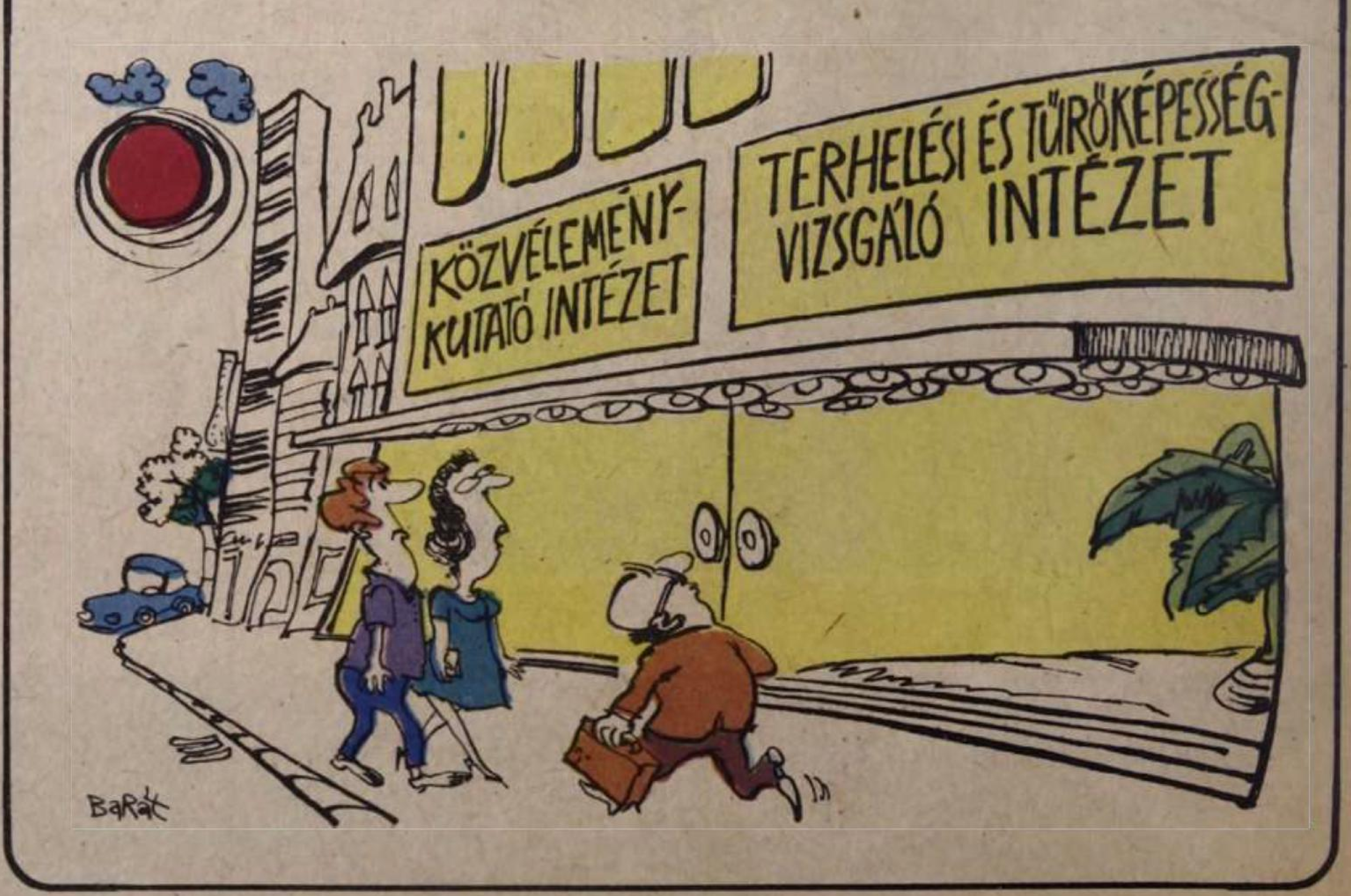
— Csehov szerint a hitetlenség teteje az, ha valaki egy esőért könyörgő körmenetre indulva nem visz magával esernyőt...

— Én nem tudom magamat ilyen szépen kifejezni. Az én hitetlenségem abban tetőzik, hogy mind kevesebb a bizodalmam a nyilvánosság erejében. Nézem a különböző bajfeltáró műsorokat a tévében. Az Ablakban láttam például, hogyan tépik, túrják fel a gyorsforgalmi út nemrég betömött szakaszát. Tízmilliókban mérhető a kár. Pillám sem rezdül, úgysem lesz bántódása senkinek miatta. Abból gondolom, hogy nem szűnnek, inkább szaporodnak felmutatható bajaink. Maga szerint mennyi a haszna a tévé leleplező riportjainak?

— Annyi körülbelül, mint a körmeneteknek. Előbb-utóbb csak megdördül, csak megcsordul... Azért jó, ha mindig van nálunk esernyő.

Radványi Barna

PROFILBŐVÍTÉS

Új magyar film: Az elvarázsolt dollár

CSAK A VILÁGBANK MEG NE TUDJA!

TAVASZI ZÁPOR

KISMAMÁK ÉS KISBABÁK

Két kismama üldögélt a ligeti padon. Előttük a két gyerekkocsi. A két kicsi — lehettek úgy hathónaposak — kihasználta az alkalmat, hogy végre nem figyelnek rájuk, élénk diskurzusba merültek. A nyájas olvasó nyilván felüti a fejét: hogyan? hiszen az ilyen korú bébik még nem tudnak beszélni. De kérem, ki meri ezt biztosan állítani? Ki érti a babák nyelvét? Ezek mindenesetre beszéltek. Mégpedig a következőképpen:

— Mondd, a te mamád is gyesen van?

— Bizony, de félek, hogy már nem sokáig.

— Ugyan? Talán nem szeret otthon lenni? Hiszen a gyes nagyszerű szociálpolitikai vívmány — gügyögte a másik —. nincsen párja az egész világon...

— Ez elvileg így van — felelte emez, közben szórakozottan babrált a cumijával —, de tudod, az én mamám főelőadó a minisztériumban, a fizetése több mint 7000 forint. Túl nagy a különbözet.

— Ja, persze, nálatok, káderbabáknál ez másképp van. Az én mamám csomagoló egy gyárban, ő nem sokat veszít...

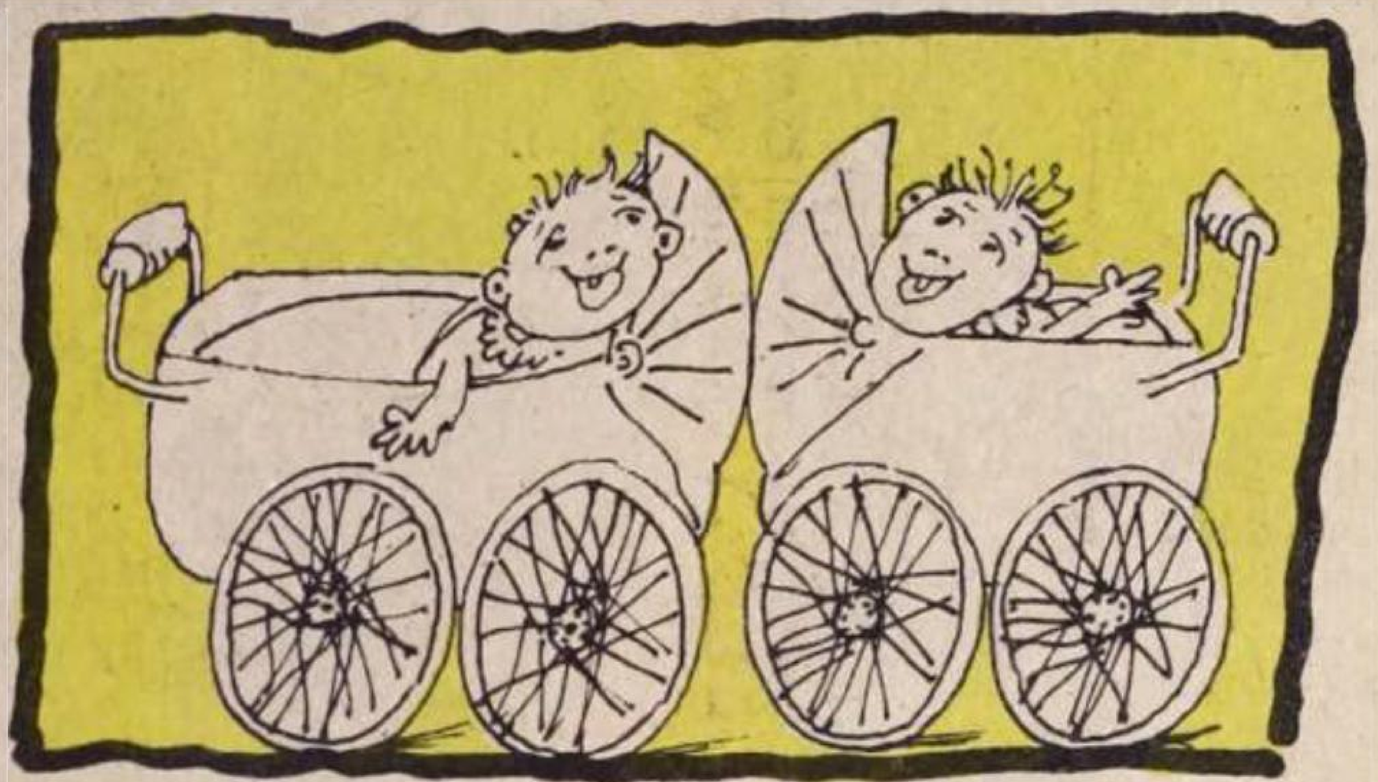
— Nemcsak a pénzről van szó. Gondold meg, ha a mamám három évig kiesik a munkából, akkor szakmailag közben mások előlépnek. Az ilyen kiesés rendkívül visszavetné a fejlődésben.

— És a te fejlődésed? Neked másfél éves korodban el kell érned a tizenegy kilót, meg kell tanulnod járni, beszélni, bilizni...

— Ne féltს te engem. Nem lesz semmi baj. Nézz ide, már hasra tudok fordulni... — és megmutatta.

— Azért csak ne bizakodj el. A gyeses gyerekek egészségesebbek, mint a bölcsisek.

— Én nem leszek bölcsis. Engem nem vettek fel, mert túl jó a szociális helyzetem.

— Hát akkor mi lesz veled?

— Az igazat megvallva, volna egy jó megoldás. Ha a papa maradna otthon a gyesen.

— A papa? Egy férfi?

— Miért ne? Mindjárt megmagyarázom, csak várj, előbb veszek egy pár slukkot a cumimból — amikor befejezte, folytatta. — Nézzük, össztársadalmilag mi az indokolt? Az, hogy aki népgazdaságilag fontosabb munkát végez, az menjen vissza hamarább a termelésbe. Ez pedig nálunk a mama. A papa ugyanis valamilyen sóhivatalban dolgozik, egyre panaszkodik, hogy utálja a munkát, egész nap a körmét piszkálja. A gyermekgondozási segélyt szinte neki találták ki.

— A gondozás mégiscsak az anya dolga...

— Szó se róla! Hajolj csak közelébb! — suttogóra fogta a gőgicsélést. — Elárulom neked, hogy a papa sokkal szakszerűbben szokott bepelenkázni, mint a mama. Te, idefigyelj, a papa úgy tud hintőporozni, hogy a mama elbújhat mellette... Egy szó, mint száz, én a fakultatív gyes mellett vagyok. Miért ne gondozhatná az apa a gyereket?

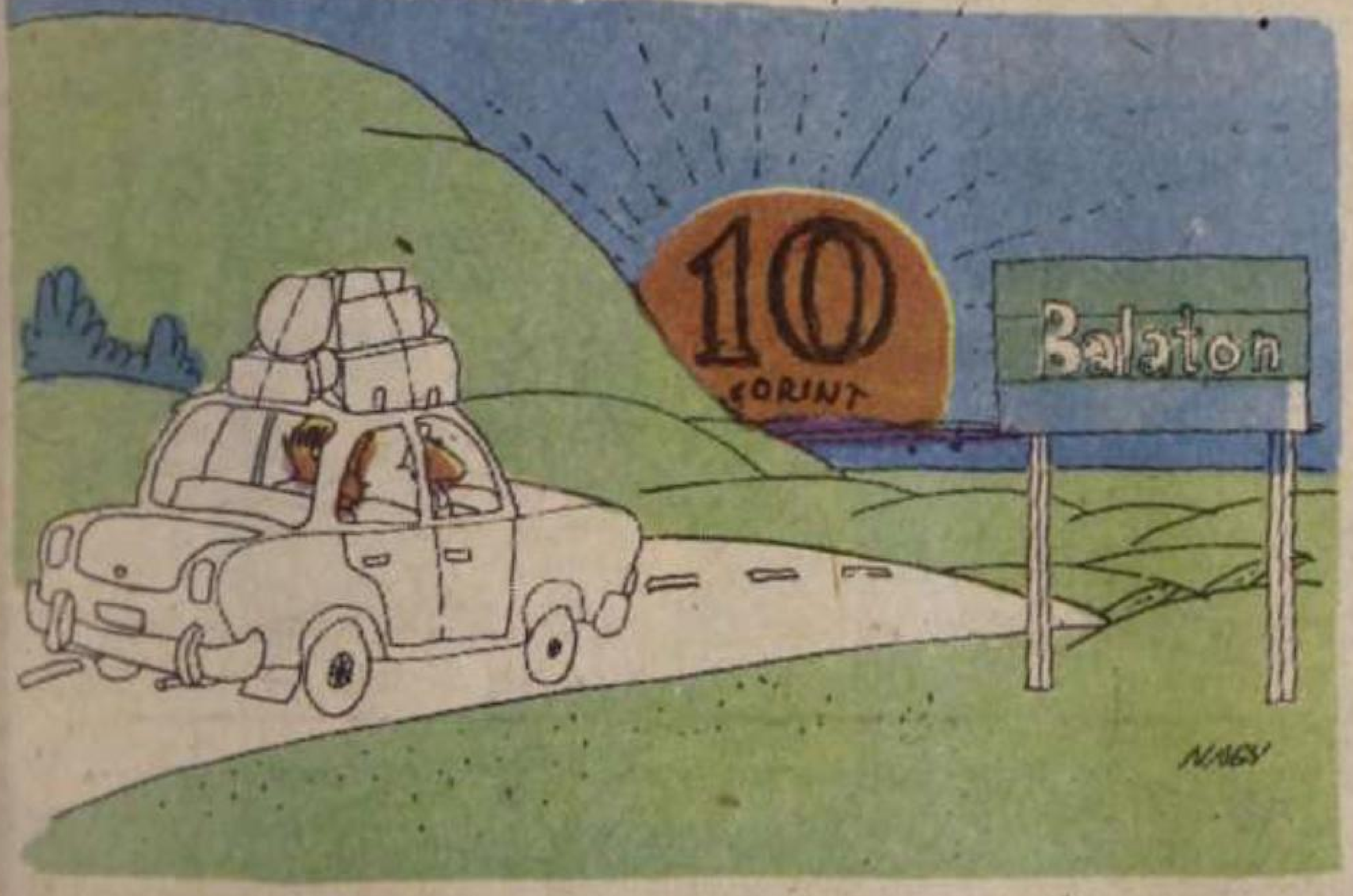
Erre a másik pici éktelenül bömbölni kezdett, ami babanyelven azt jelentette:

— Szó se lehet róla! Tiltakozom!

Ugyanis elfelejtettük említeni, hogy ez a másik csecsemő kisfiú volt, és mint más férfiaknak, neki is fenntartásai voltak a női egyenjogúsággal szemben.

Novobáczky Sándor

SZEZONKEZDET

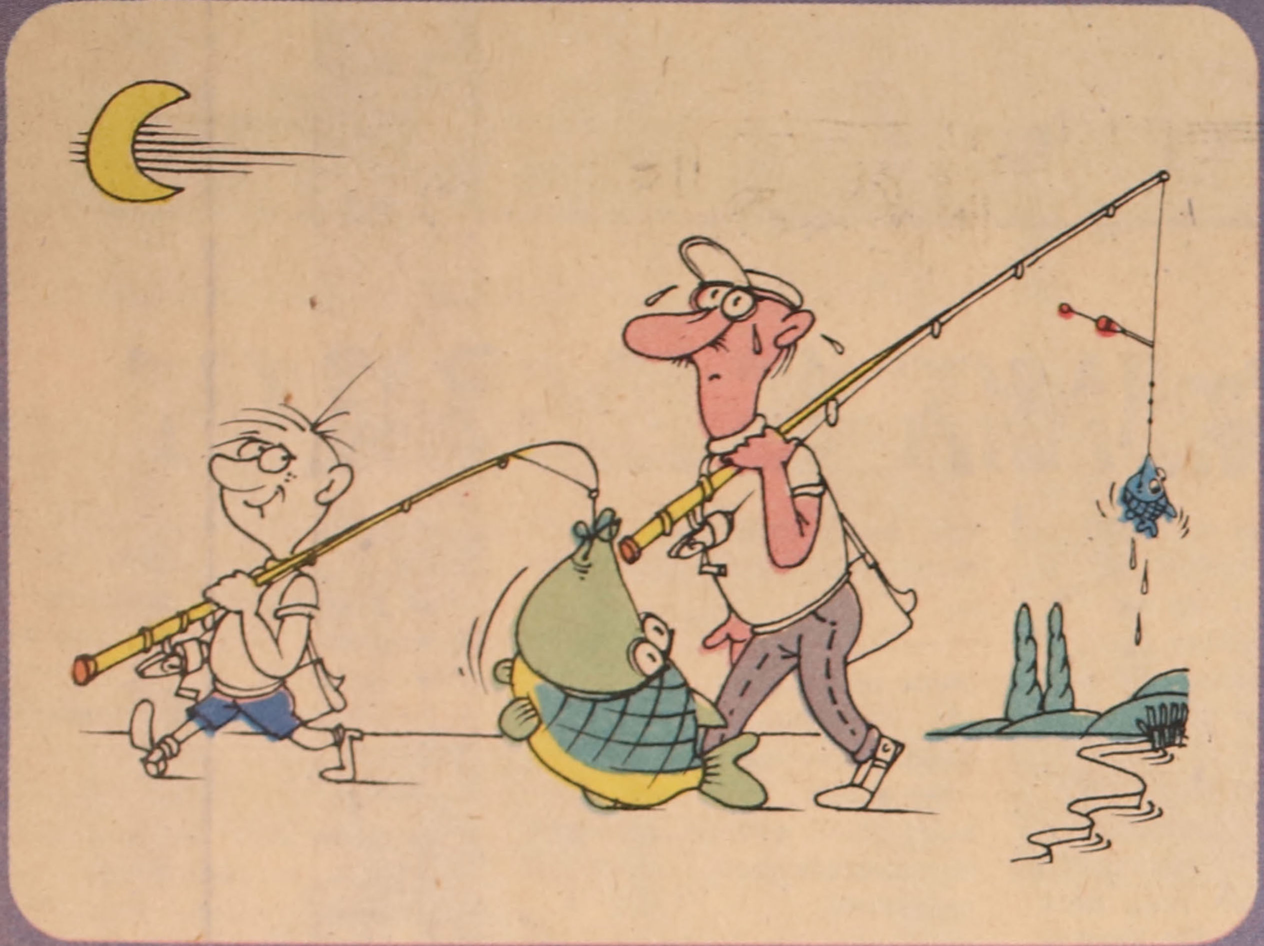
KITILTOTT AUTÓK

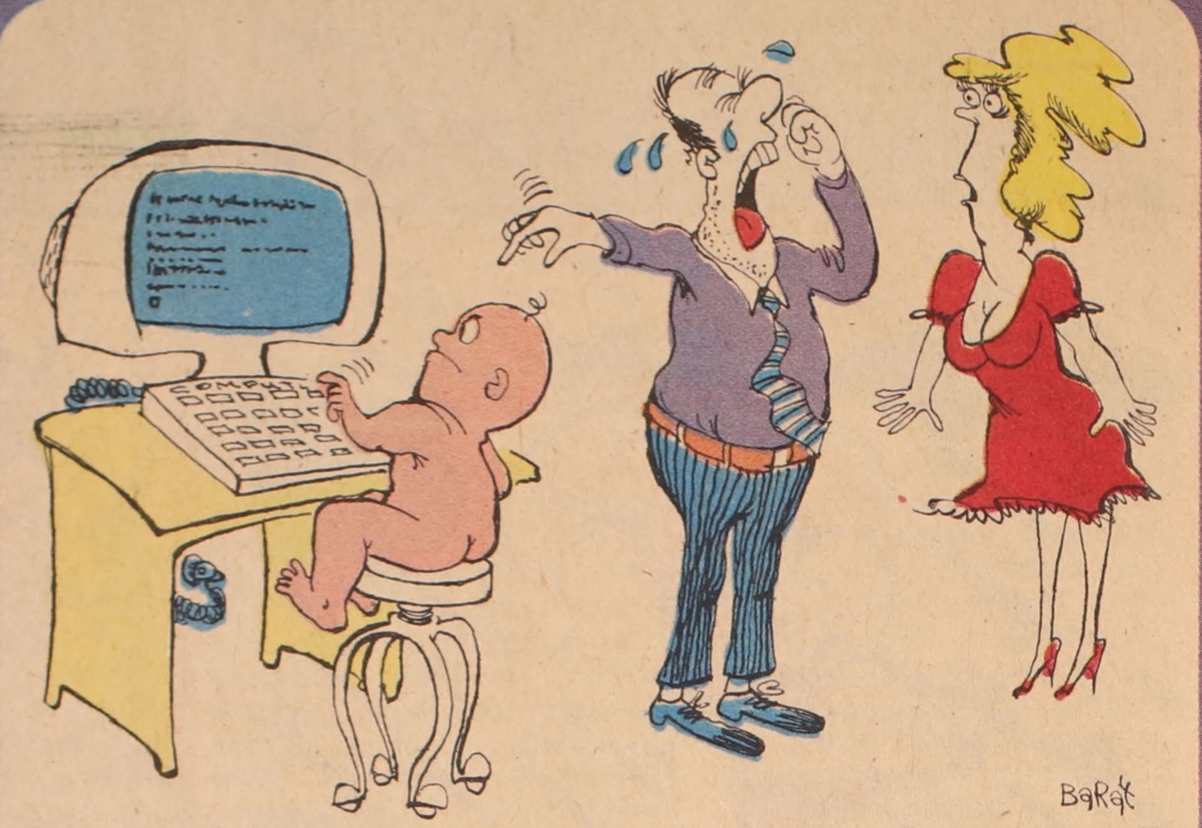

– Megőrjít ez a csend, olyan, mint egy várfogság!

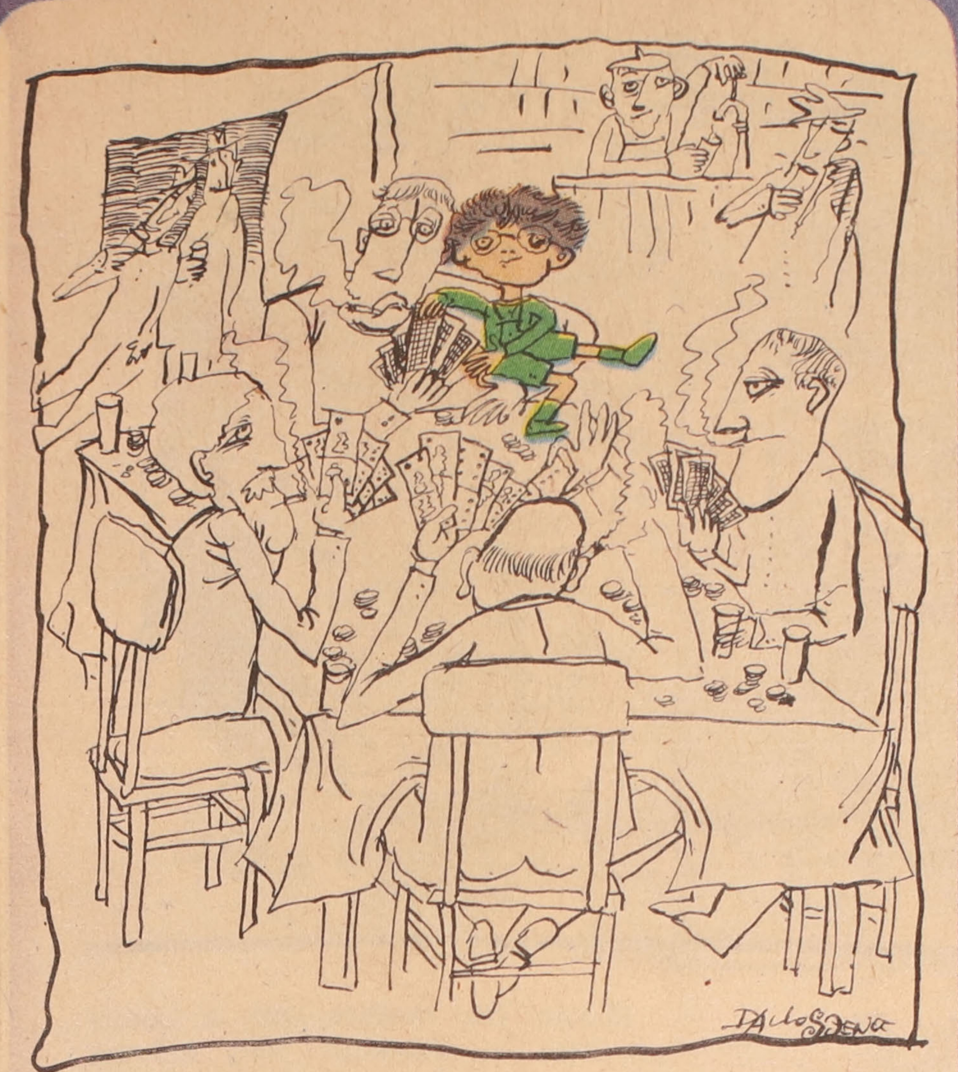
VISSZATÉRT A LOVAGKOR

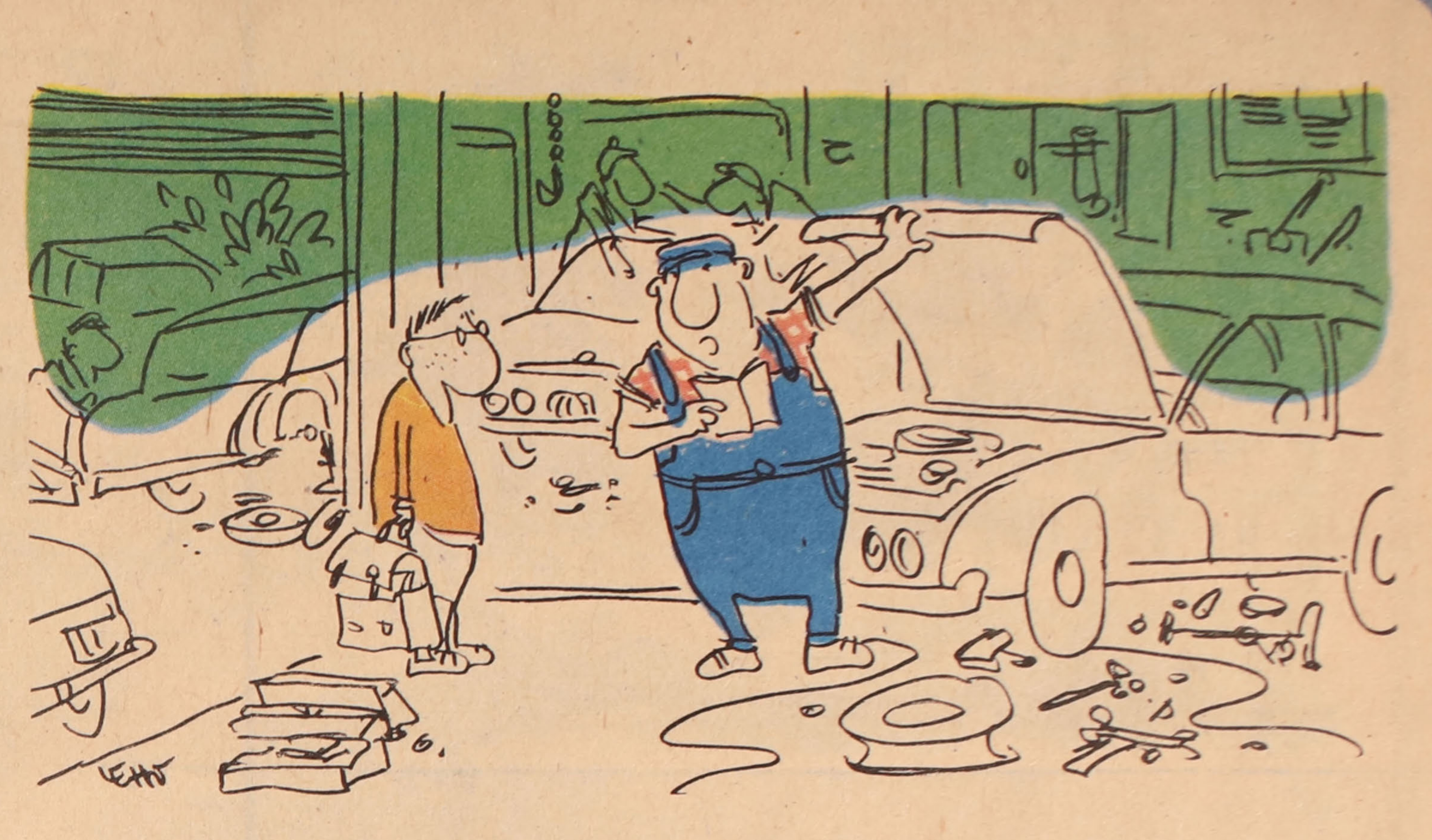

– Folyton lehülyéz, valahányszor segíteni akarok a gombok nyomogatásában.

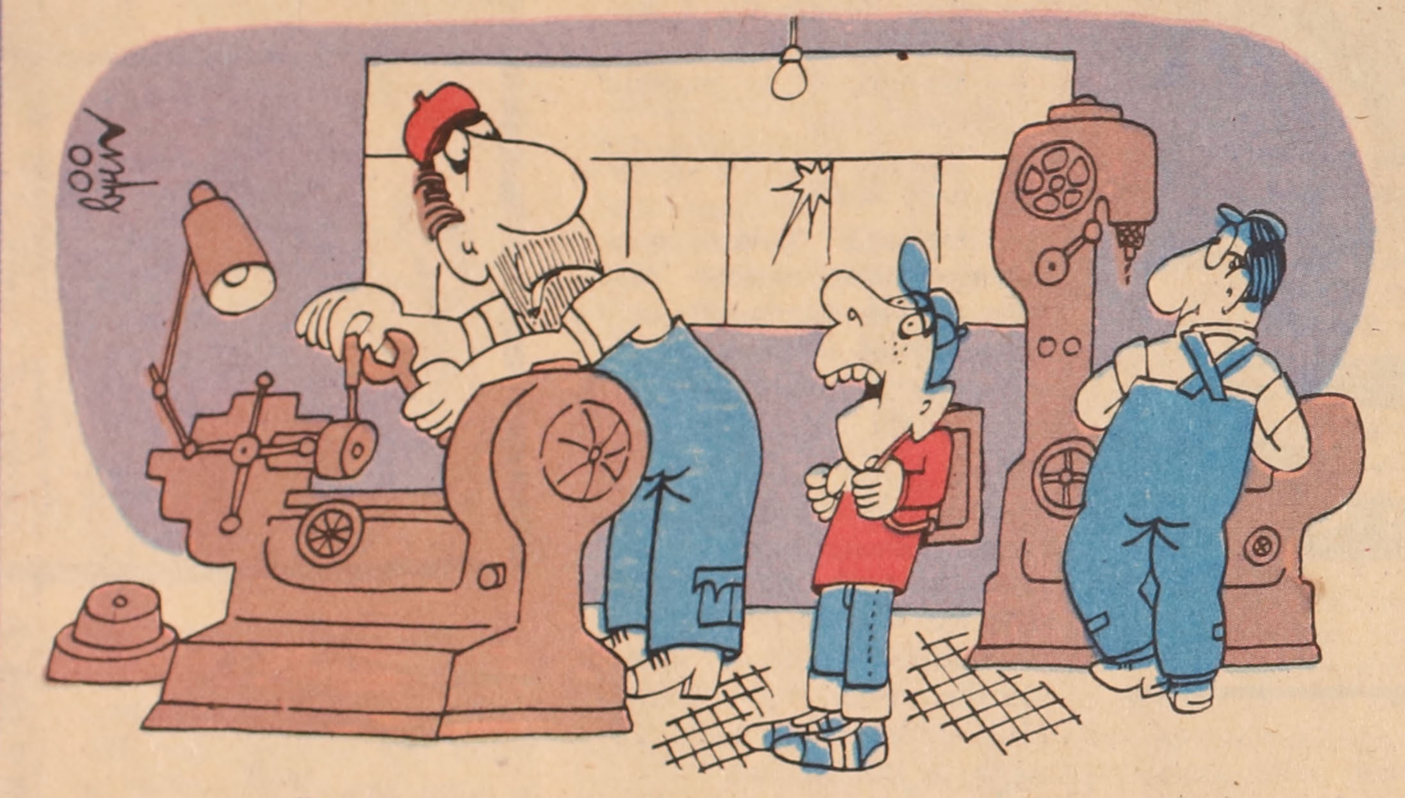

– Én vagyok itthon gyesen.

– Megint egy ötös! És még te akarsz majd egy Mercedest venni magadnak?!

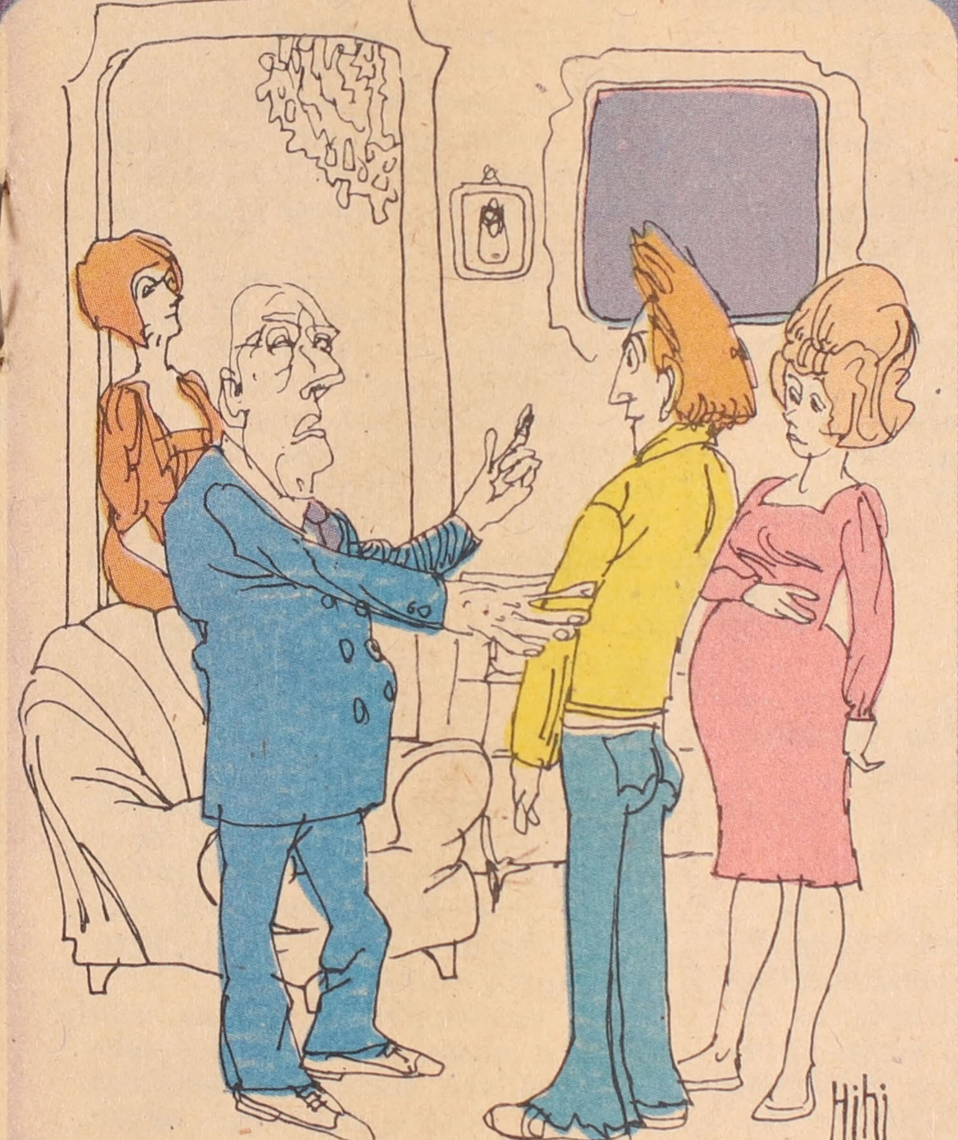
A SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG TAGJA

– Papa, a tanár néni üzeni, hogy megint letörött a kilincs!

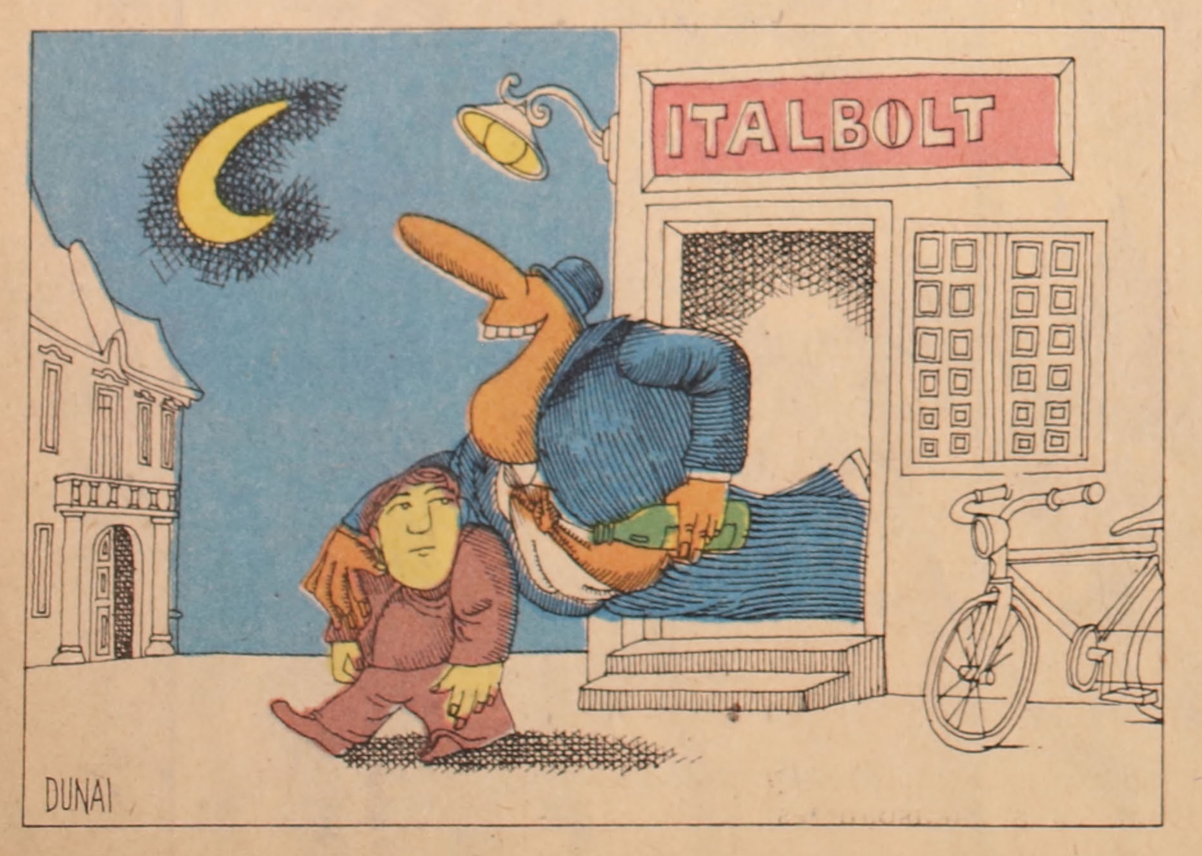
– Miért van nekem két apukám?
– Örülj neki, van, akinek egy sincs!

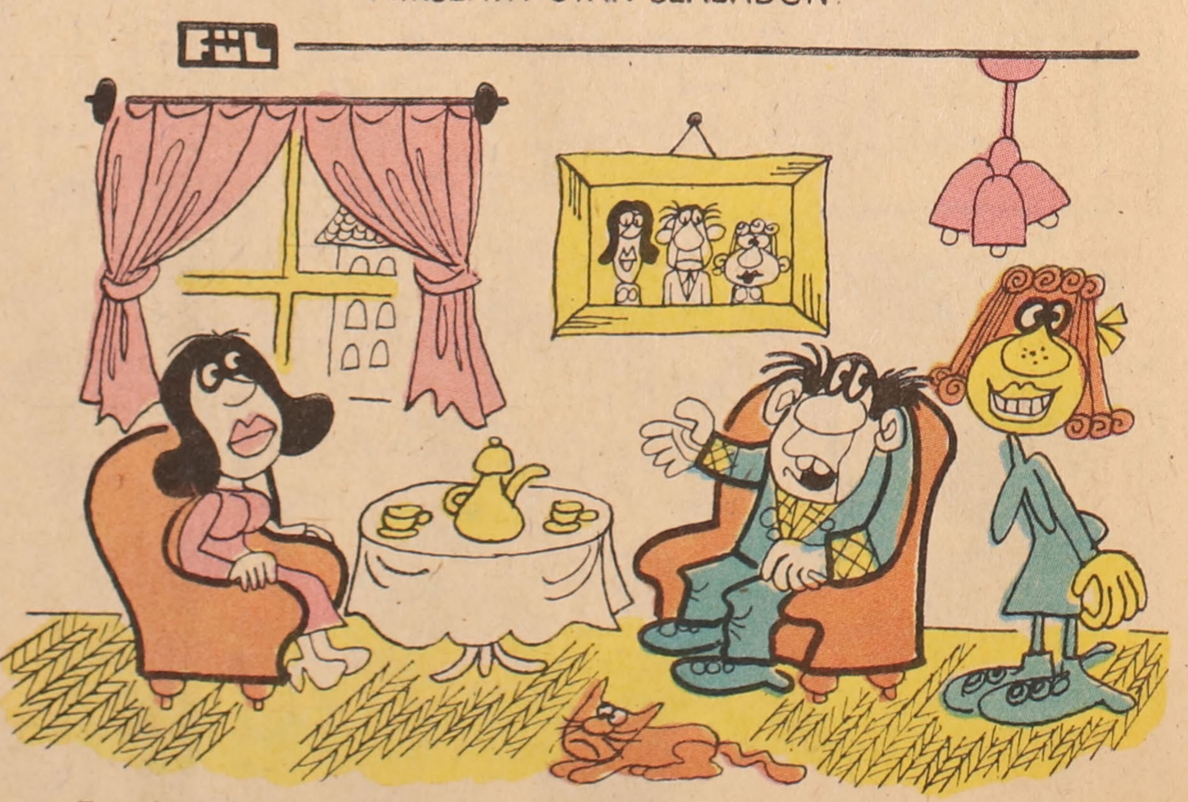
– Mit mondhatok, fiam? Tiéd a lányom, a fele lakásom...

APÁNAK LENNI SE KÖNNYŰ...

NEHA GYERMEKNEK SEM...

MIKSZÁTH UTÁN SZABADON

– Te idecsalsz egy férfit, én meg csináltatok az asztalossal egy süllyesztős ágyat.

VILMA NÉNI

– Kossuth az első olyan apánk, akinek a szobrát vissza is állítják...

Atyavilág

A harmadik emeletről penetráns üvöltés harsant.

— Majd adok én neked tavalyi havat, te csirkefogó — ordított egy borissza hang. — Lahonya kamasz létére örökké a hülyeségen jár az esze. De majd én elveszem a kedvét az efféle baromkodástól...

— Ne pofozza azt a gyereket, Villon úr — kiabált fel a házmester. — Úgyis ütődött szegényke.

— Maga ne avatkozzon bele, Beethoven bácsi — hajolt ki a korláton Villon papa. — Inkább szóljon a fiának, hogy hagyja abba azt az átkozott klimpírozást, mert szétdurran a fejem.

— Maga panaszkodik, a harmadikról? Mit szóljak én, nekem egész nap a fülembe skálázik. Ebbe bele lehet őrülni, kérem. Lajcsi, azonnal csukd be azt az átkozott zongorát, mert előveszem ám a lábszíjat! Na, beszélhet ezeknek az ember. Mintha megsüketültek volna.

— Nekem mondja, Beethoven bácsi? — tűnődött el Villon papa a harmadikon. — Itt van ez a Francois gyerek. Ahelyett, hogy követné az apja foglalkozását, folytatná a szakmát és beállna zsebtolvajnak, azon töri a fejét, hová lett a tavalyi hó. Hallott már ilyet, Beethoven bácsi?

— Elképesztő. Hogy mivé lesz a világ?

— Pedig a szakma fölfelé megy, Beethoven bácsi. A páncélöltönyök kimennek a divatból, lassan már hegesztőpisztoly sem kell a zsebmetszéshez. És akkor ez a csavargó, ez a siheder, ez az idióta... Hová lett a tavalyi hó? Megáll az ész!

— Hülyéskednek, klimpíroznak... Fantasztikus. Vagy azt hiszi, hogy ezt a naplopót, ezt az én Ludwigomat rá tudom venni, hogy akár egy cipőt is megsarkaljon? Kérdem én, mi lesz belőle, ha egyszer kiejtem a dikicset a kezemből?

— Nincs igazuk — hajolt ki egy második emeleti ablakon Nobel úr, a nett úri szabó. — Jó, az én Frédim sem hajlandó az apja mesterségét követni. Hogy az tűt-cérnát fogjon, vagy csak egyszer is kezébe vegye a nagyollót, nincs az a pénz. De legalább csendes gyerek, elvan magának, szelíden babrálgat a kis üvegcséi között.

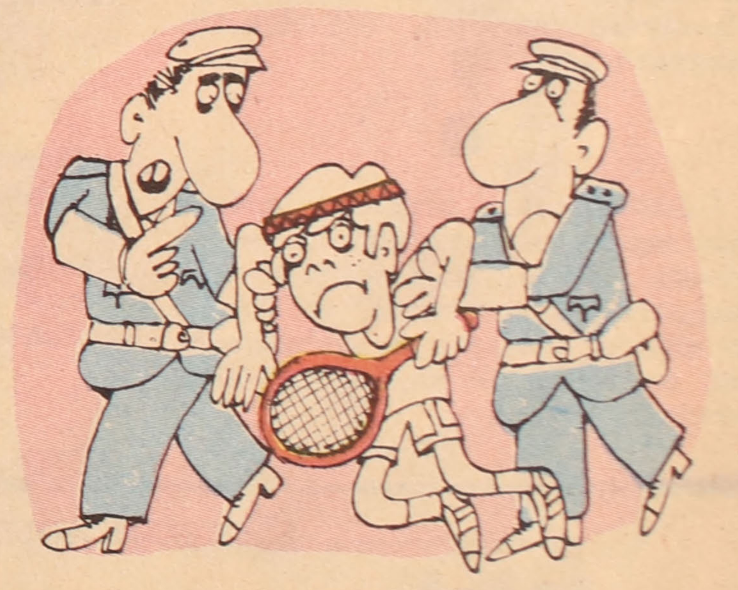
Ebben a pillanatban gömbölyded robbanás rázta meg a bérházat, Nobel úr fejére csilingelő ablakcserepek hulldogáltak. Fülig lilán tűnt el a lakásban és közben olyan kifejezések hagyták el ajkát, aminőket egy úri szabótól sosem vár az ember.

— A kis Nobel Frédi — vigyorgott le Villon papa a harmadikról. — Amint éppen szelíden babrálgat.

— Egyik kutya, másik eb — mondta fölfelé Beethoven bácsi. — Nem hallgatnak az apjukra, egyikből sem lesz ember. Kivéve talán a kis Borgot.

— Stimmel — bólintott Villon papa. — Jobban teniszezik, mint az apja, amellett úgy néz az idősebbik Borgra, akár a messiásra. Minden szavát szentírásnak veszi. Abból a gyerekből még lesz valami.

Ebben a pillanatban két rendőr lépett az udvarba. Karonfogva hozták a kis Borgot. Björn, az idősebbik Borg halálravált arccal ballagott utánuk.

— Na — mondta a két rendőr —, öltözzenek át gyorsan, aztán nyomás a kapitányságra.

— Atyavilág — sápadt el Beethoven bácsi. — Mi történt?

— Hagyja el, Beethoven bácsi — mondta az idősebbik Borg. — Ez az idióta mindent szó szerint vesz. Az ellenfele adott egy magas labdát, én rákiabáltam: „Öld meg!"... képzelheti, mi történt...

— Mi történt?

— Kétszer hasbalőtte...

Egy második emeleti ablakból most újabb atyai hang harsant. Ógörögül:

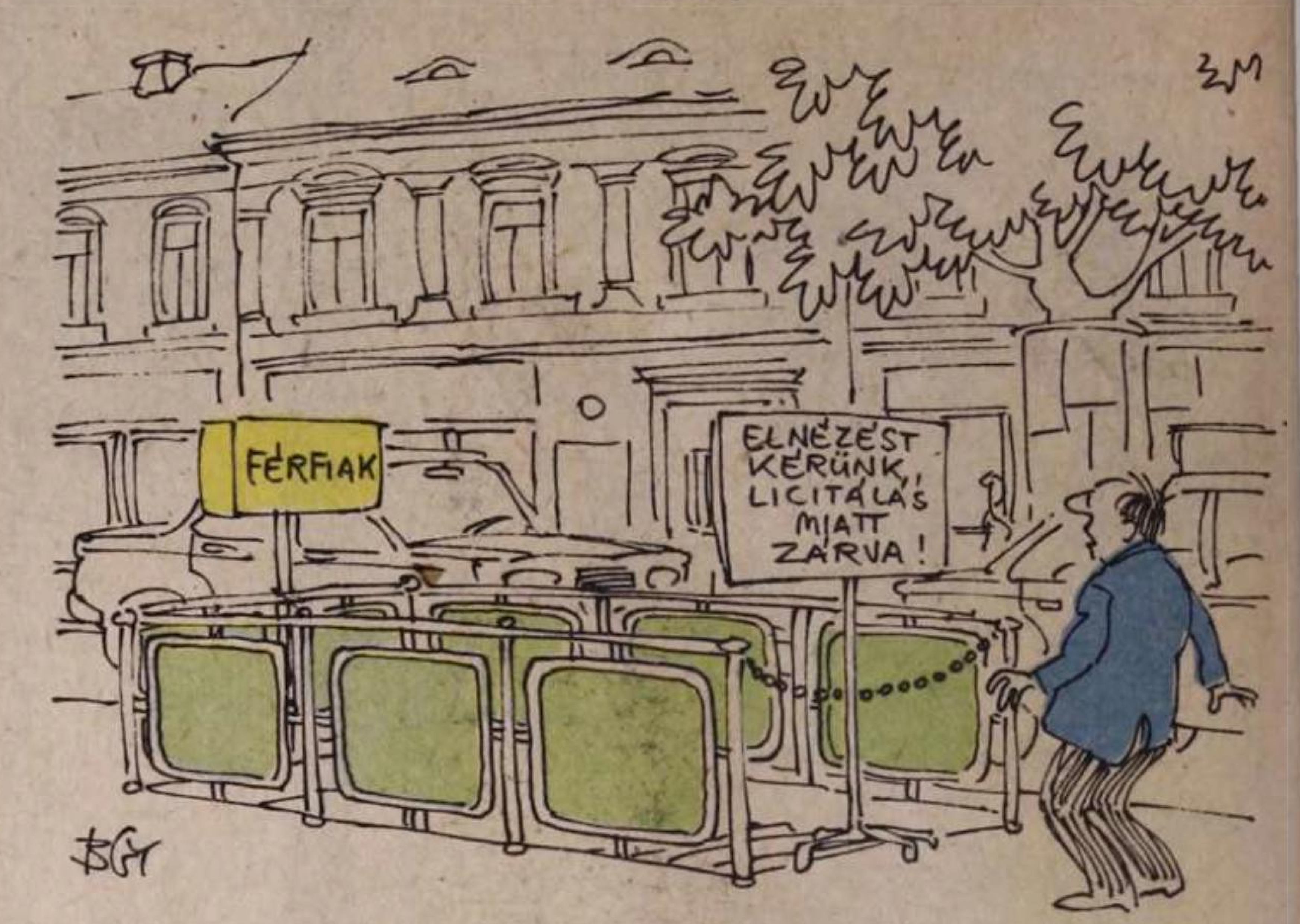
— Ne nyavalyogj örökké, Achilles, mert Zeus-uccse felpofozlak. Értsd meg, hogy nincs a te sarkadnak az égvilágon semmi baja...

Peterdi Pál

MODERN BOSZORKÁNYSZOMBAT

PÉNZSZAG

BAKI BAKI-HÁTÁN

Az Új Tükörben olvasható, Tamás István tollából: „Valami műsor *konferansziéját* egy hölgy mondotta el."

Vajon minek mondhatta el azt a szerencsétlen műsorvezetőt? Kapcabetyárnak? Ripőknek? Pernahajdernak? És amíg az említett hölgy a konferansziéval foglalkozott, vajon ki mondta el a *konferanszot?*

A Magyar Nemzetben olvasom, hogy Magyaróvárt *„a deákos műveltségűek sokáig úgy emlegették, Porta Hungariae".*

Ideje elmarasztalnunk Ady Endrét, aki, szegény, fogyatékos deákos műveltsége folytán nem Magyaróvárnál, hanem Dévénynél próbált betörni új időknek új dalaival. Egyetlen mentsége csupán az lehet, hogy ő még nem olvashatott Magyar Nemzetet, s így nem tudhatta, hogy a Porta Hungariae-t (avagy Porta Hungaricát) Dévényről időközben, érdemeinek elismerése mellett, áthelyezték Magyaróvárra.

Húskivitelünk bevételei erősen megcsappantak, tudósít a tévéhíradó, s fölteszi a kérdést egy húsipari szakembernek, mi hát a teendő. A válasz: *„A szabályozókat továbbra is napirenden kell tartani."*

Íme, a kiút, a haszon nyitja, a megváltás! Elegendő folyamatosan napirenden tartani a szabályozókat!

Lassankint kezdek beletörődni abba, hogy a válság és a veszély ismeretlen fogalmak mifelénk, s hogy immár csak válság*helyzet* és veszély*helyzet* létezik, habár fogalmam sincs e helyzetek mibenlétéről. Szomorúan látom azonban, hogy a ragály terjedőfélben van. Például a minap egy nyilatkozattevő illetékes ekként szólott vala a tévében. *„A hiányhelyzet* csökkent."

Halványlila gőzöm sincs, hogyan csökkenhet egy helyzet, s miért jobb ez, mintha a hiány csökkenne.

Nemrégi nyomdai baki csúszott bakirovatomba: PRACOVNI helyett PRAVOCNI jelent meg, szedéshiba folytán. Még jó, hogy nem PRACLI vagy PRAVOSZLÁV...

Egy tévéreklám arról tájékoztat, hogy a Velence hálószobagarnitúra „ma már *utolérhető".*

Ifjúkoromban elég jó futó voltam, de ágyakkal, mi tagadás, sosem versenyeztem. Sebességem mára jócskán megkopott, ám az említett hálószobagarnitúráé nyilván még sokkalta inkább, ha egyszer — mint mondják — az a két ágy már utolérhető. Én már azt sem bánnám, ha *elérhető* volna (mármint nekem), noha a vágtázó ágyakat ma sem érezném az abszolút nyugalom fészkeinek.

Az utolérhető ágyakról egyébként eszembe jut Molnár Ferenc egyik mondása. Egy ízben barátai támogatták hajnal felé háza kapujáig a becsiccsentett írót, majd másnap megkérdezték tőle, hogyan ért haza. *„Épp időben"* — felelte Molnár. — *„Alig feküdtem le, már indult is az ágy."*

Ötvensoros cikk a Magyar Nemzetben a budapesti Kossuth-szobor talapzatának megrepedéséről. A cikkben — tévedés ne essék — egyetlen baki sincs. Kivéve azt a tényt, hogy a beszámoló szóról szóra, betűről betűre azonos az előző esti tévéhíradóban látott-hallott riporttal.

Hiába, no, messze esik a Lenin körúttól a Kossuth tér; ekkora útra nem érdemes saját tudósítót kiküldeni. Utóvégre a Kossuth tér nem Párizs vagy New York...

A Népszabadságban olvasom május elsejéről: *„Ezen a napon lőtték le 1960-ban — az amerikai elnök jóváhagyásával,* két héttel az esedékes csúcstalálkozó előtt — a Szovjetunió területe fölé küldött kémrepülőgépet..."

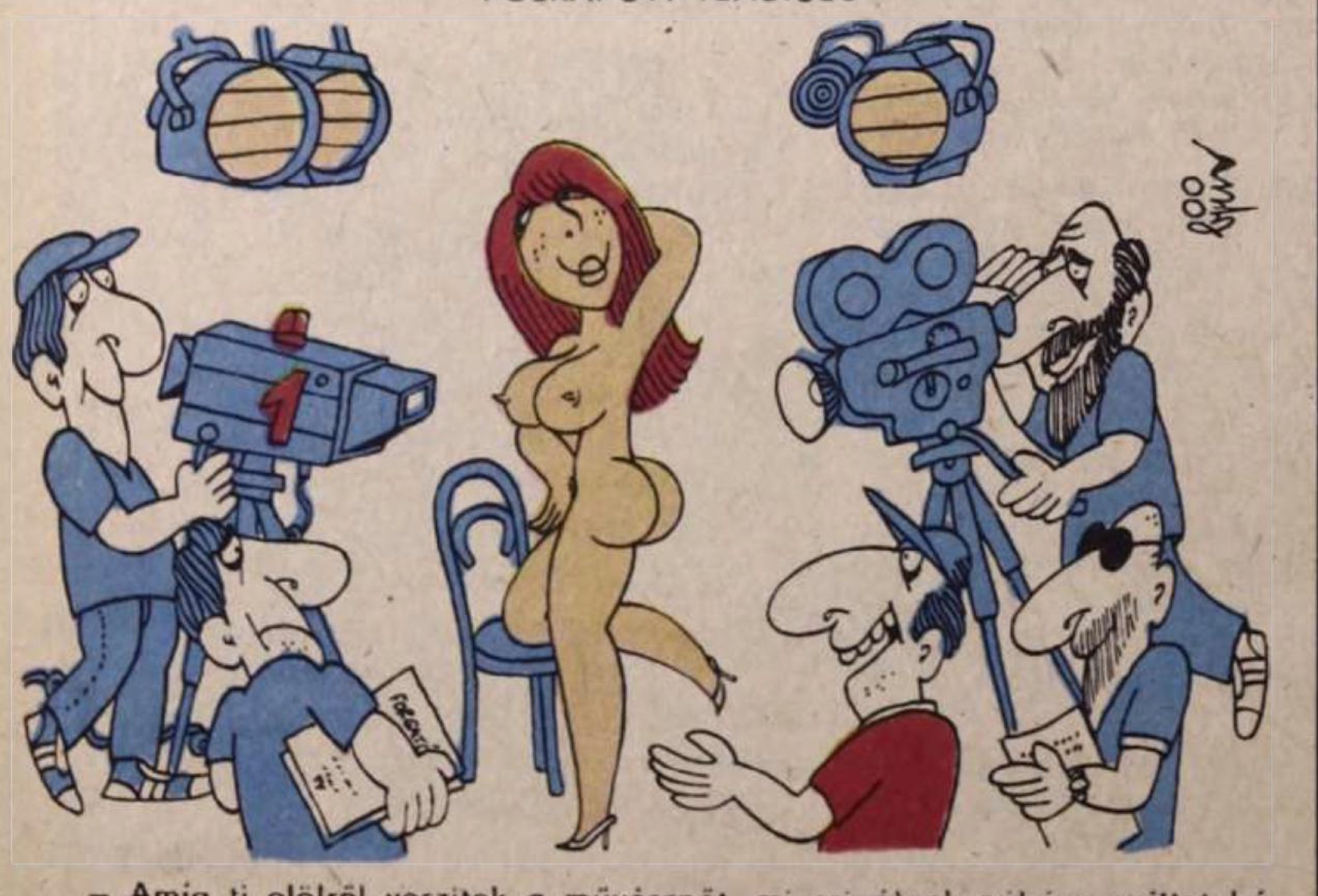
Világszenzáció! Eszerint Powerst és az U—2 jelzésű kémgépet Eisenhower jóváhagyásával lőtte le a szovjet légelhárítás. Hacsak nem arról van szó, hogy a mondatot így illett volna megfogalmazni: „Ezen a napon lőtték le 1960-ban, két héttel az esedékes csúcstalálkozó előtt a Szovjetunió területe fölé az amerikai elnök jóváhagyásával küldött kémrepülőgépet..."

Horváth B. Anna Új Tükör-béli novellájában egy Gyöngyös nevű ebről történik említés: „Gondoltam, Gyöngyösünk *kiszolgált* egy lábbelit, hát varrtam neki barna kordbársonyból.'

Sok vendéglőben a kutya sem szolgálja ki az embert. Ezt a lábbelit, amilyen szerencsés, legalább a kutya kiszolgálta. Ha ugyan nem *meg.*

Timár György

FÖLKAPOTT TEHETSÉG

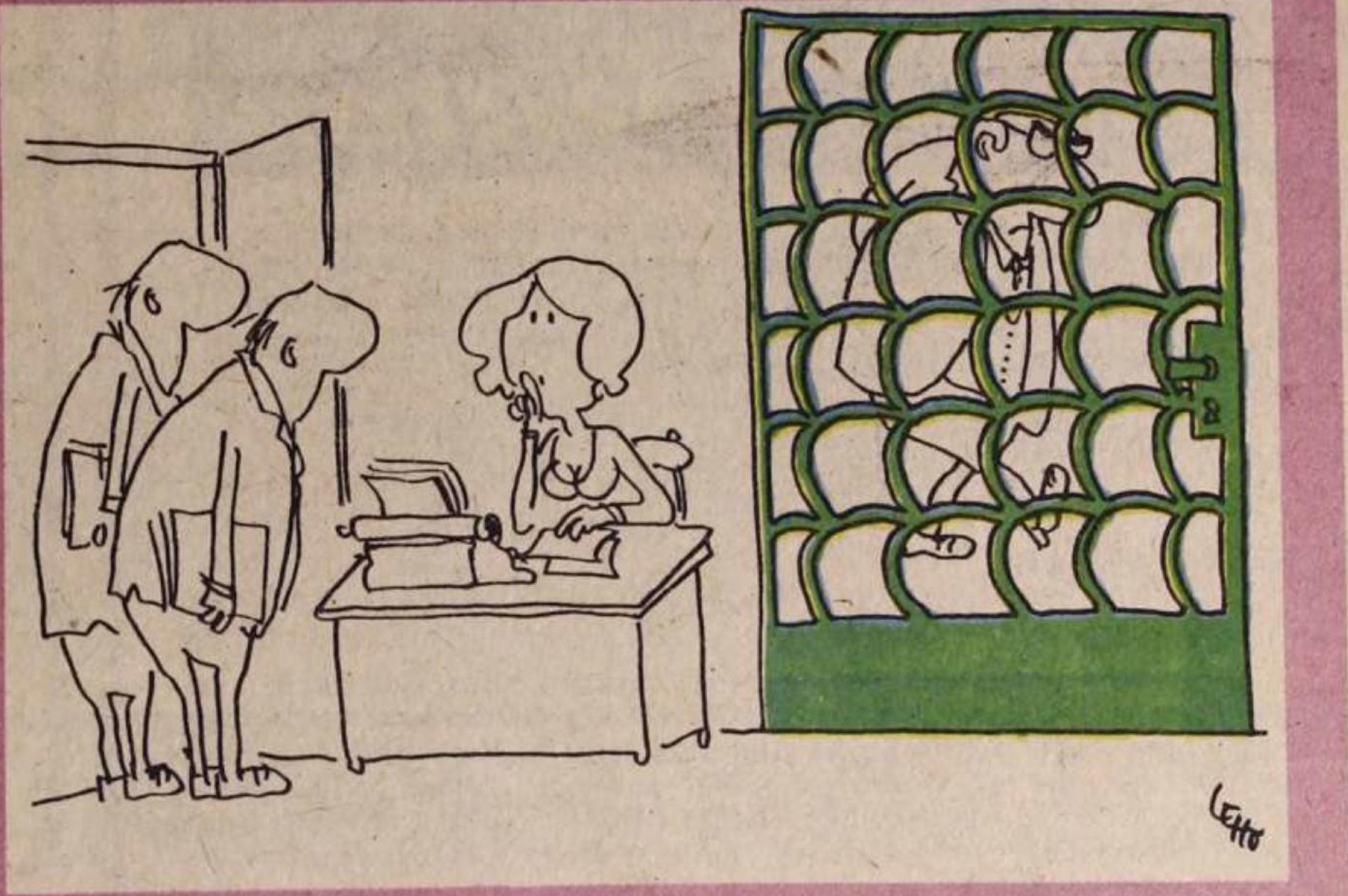
– Amig ti elölről veszitek a művésznőt, mi csinálunk néhány snittet hátulról...

MELLÉKES

– A takarító gmk-ban többet keresek, mint amennyi a fizetésem...

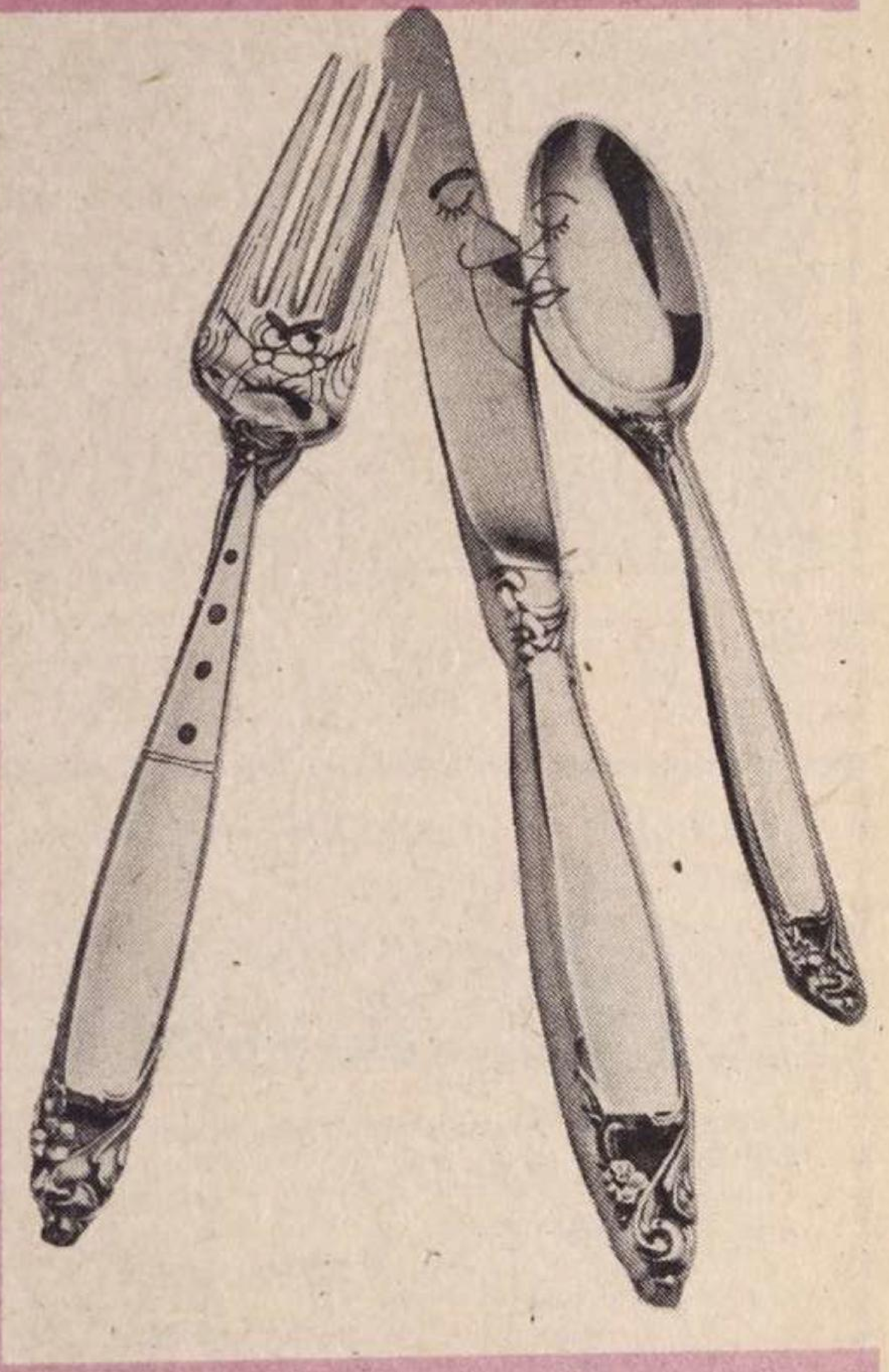

HARAPÓS

DALLOS, LEHOCZKI, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, BRENNER, HEGEDŰS

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban olyan szerzőket mutatunk be, akik a Ludas Matyiban első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

Sipos Ferenc írásait adjuk itt közre, néhány soros bemutatkozás kíséretében.

SIPOS FERENC:

NÉVJEGY

Temető mellett születtem. E tény említése most időszerű, amikor humoros írásokkal jelentkezem. A régi debreceni temető elnyúlt egészen nagyszüleim házáig, ahol bába segített világra. Mindez 1945-ben történt. A rozoga épület ma is áll. Eladó. Nehezen lel gazdára, mert a vevőjelöltek nem tudják, mi a nevezetessége. „Életrajzomhoz" egy jelen idejű adat: a Hajdú-Bihari Napló szerkesztőségében dolgozom.

SZÁMOK HATALMA

Tudósítónk, 1 451121 jelenti:

Befejeződött a személyi számok kiosztása X.-ben (irányítószáma 12526), s ebből az alkalomból ünnepséget rendeztek.

Az ünnepséget 1 280301, a helyi tanács elnöke (születési súlya 3500 gramm) nyitotta meg külön is köszöntve 1 331205-öt, a pártbizottság osztályvezetőjét, 2 470401-et, a vöröskereszt titkárát.

Ünnepi beszédet (6 flekk) 2 411015, a népfront titkára (testmagassága tűsarkú cipőben 165 cm) mondott.

Az ünnepségen közel 10-en vettek részt.

VISSZACSATOLÁS

Tél: Lesz elég sör nyáron.
Nyár: Volt elég sör — télen!

ÉLETRAJZ

.....—.....

GYÁSZJELENTÉS

Saját halottamnak tekintem magam. Temetésemről később intézkedem.

JÓTANÁCS

(állatmesék)

Nagy volt a feje. Búsult. Elügetett hát a bagolyhoz, mert az tudós hírében állt:

— Nos, paci, mi bánt?

A ló keserűen nyerített:

— Nagy az én bajom. Nem tudok örülni!

— Fáj valamid?

— Nem.

— Mit érzel? Ugye, bágyadt vagy, fásult?

— Igen.

— Úgy tűnik, magába szív a messzeség, lassan elomolsz?!

— Pontosan.

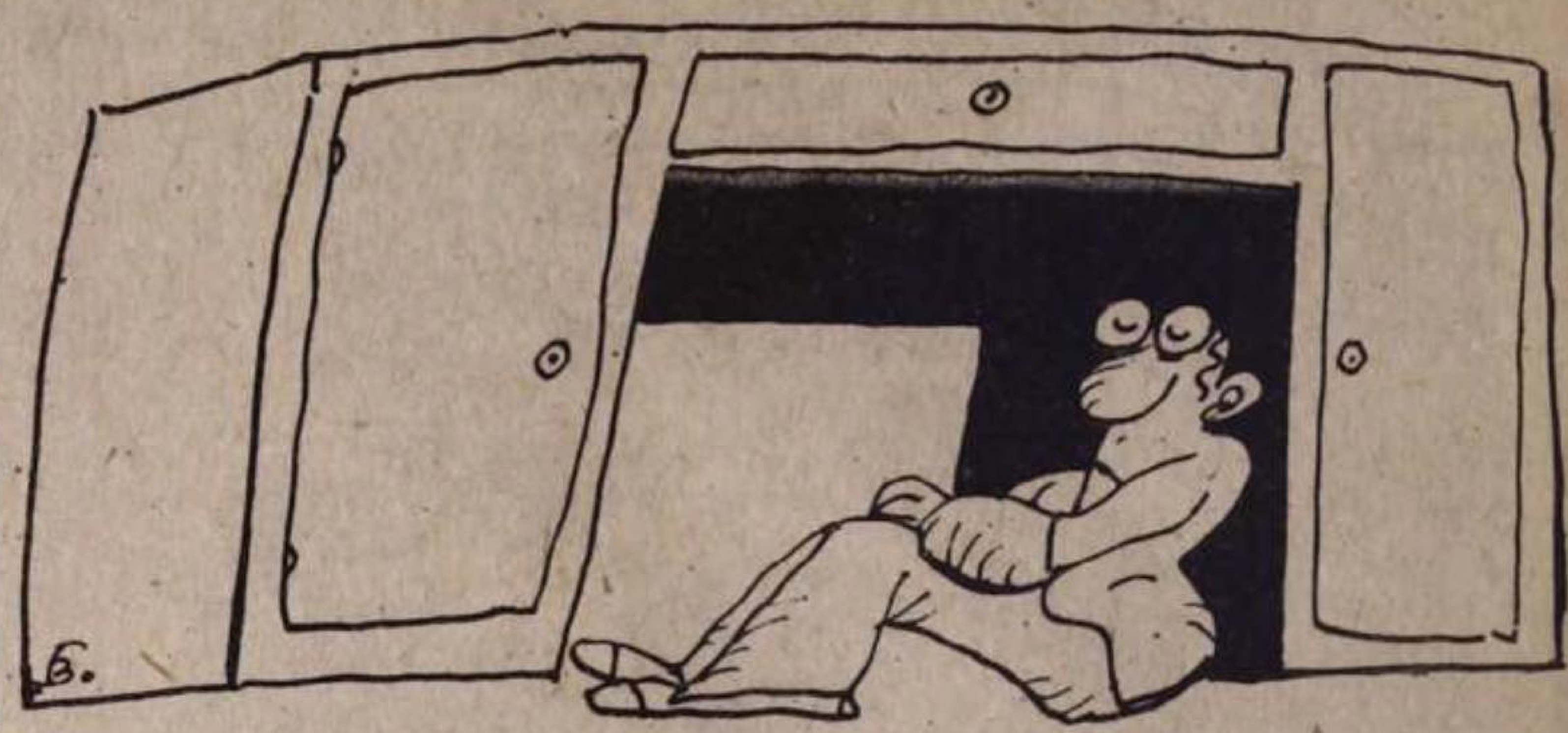
— Ne búslakodj! Én is gyakran vagyok így — fáradtan megtörölte szemüvegét. — Éjfélkor repülj a mező fölé, terjeszd szét szárnyad, engedd, vigyen a lég. Mire leérsz, friss leszel.

MÉLYINTERJÚ

— Mit vár ezerkilencszáznyolcvanhéttől?
— Ezerkilencszáznyolcvannyolcat!

REJTETT MUNKANÉLKÜLISÉG

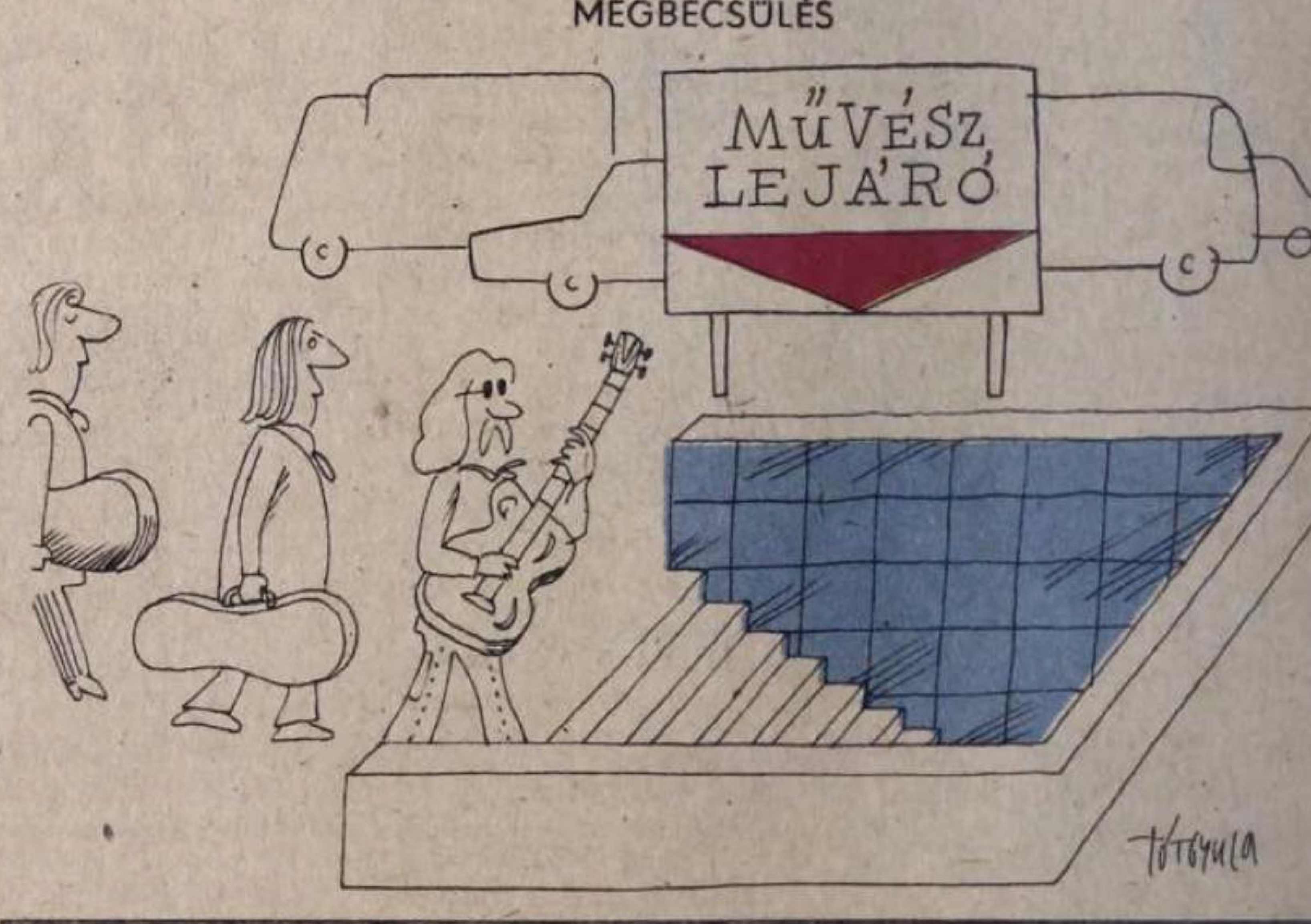

Élénk érdeklődés kíséri Georgi Vedrodenszki bolgár karikaturista és újságíró kiállítását a Bolgár Kulturális és Tájékoztató Központban. (Budapest VI., Népköztársaság útja 14.) Kollégáink munkái május 12-ig várják a látogatókat.

— Mi történt veled?
— Versengtek értem a biztosítók.

MEGBECSÜLÉS

A JÖVŐ

— Ez a legsmucigabb vevőnk, mindig csak két forint borravalót ad!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Kihúzható botantennát Sanyo táskarádióhoz; — Akt kártyanaptárakat gyűjteménybe; — Supraphon lemezjátszóhoz VK—051 típ. pickup-ot, tűvel együtt; — a Bravo magazin 1985-ös számait; — Működőképes, kerékpárra szerelhető Dongó motort és kis asztali játék gőzgépet; — Videoton RM 4620 típ. rádiómagnóhoz külső borító tokot; — 9, 10, 12, 13 éves kislányoknak kinőtt ruhákat, cipőket és 52—54-es női méretre ruhákat, 39—40-es cipőket szandálokat.

KÍNÁLNAK: 2 db. porszívó-motort; — Akt mappákat, német és angol nyelvű képes magazinokat, könyveket; — Századforduló előtt és után megjelent különféle jellegű kottákat, rádiózással kapcsolatos régi folyóiratokat, árjegyzékeket, műszaki könyveket, gyűjtőknek 1945 előtti nyomtatványokat, reklám- és egyéb iratokat (pl. naptárakat).

CSERÉLNEK: Penthouse, Playboy magazinokat német nyelvű pletykalapokra (pl. Wochenend, Praline stb.); — Soemtron villany-írógépet századeleji színes díszpohárra; — Mindenféle külföldi együttesekről, énekesekről színészekről posztereket Duran Duran, Arcadia, John Taylor, Simon Le Bon, Andy Taylor, Roger Taylor, Nick Rhodes képekre, poszterekre; — 3 db műsoros magnókazettát futballcsapatok kis- vagy nagyalakú selyemzászlóira; — Saját gyártmányú faesztergagépet sok kiegészítő tartozékkal félkész és késztermékkel működőképes régebbi, olcsó videómagnóra; — Gabriela márkájú gyermekvarrógépet Jozefo Horváth: 30 nap alatt eszperantóul c. könyvére vagy más eszperantó nyelvkönyvre és komolyzenei hanglemezekre; — VEF hordozható rádiót vagy Videoton asztali rádiót (URH fogható), magyar gyártmányú hajszárítót vagy Biemme összecsukható sport gyermekkocsit polcok készítésére alkalmas faanyagra ami 18—19 cm széles, legalább 80 cm hosszú darabokból áll, de lehet kész polc is; — Egyajtós biedermeier szekrényt szétszedhető ping-pong asztalra vagy sublódra; — Szovjet gyártmányú táska villanyvarrógépet plusz egy kis méretű centrifugát vagy egy Q—130 típ. kvarclámpát legalább nyolcprogramos Neumann villanyvarrógépre; — Thonett tükröt jó minőségű rádiós magnóra vagy lemezjátszóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holnik után munkanapokon 9 és 12 óra között, a 335-718-as telefonszámon a 4-es melléken lehet érdeklődni.

UNOKÁINK IS LÁTNI FOGJÁK?

A kelenföldi bevásárlóközpont emeletén valóságos csatatér van. Az Olimpia mozihoz vezető részen, az étterem előtt szinte az összes keramitkocka feljött. Télen korcsolyapálya, eső után kacsaúsztató van itt. A felvezető lépcső sincs jobb állapotban: nagy betondarabok törtek le a fokokból. Itt néhány év egy évszázadnyi rombolást végzett, dicsérve az építők remek munkáját. Az illetékesek nyilván nem erre járnak, ezért nem tudnak az itteni állapotokról. Pedig ez nem akármilyen hely...

Átányi László
Budapest

VEVŐK LENNÉNK

1

Sokáig hiányzott üzleteinkből a sűrített tej. Most végre kapható, ám a tubus kinyitása újabban nem kis ügyességet igénylő művelet. Hiába csavarom le a szúrókával ellátott kupakocskát, s próbálok vele utat nyitni tartalmának, a tubus makacsul ellenáll. Ki-ki leleményessége, s szerszámkészlete szerint próbálkozhat hegyes késsel, ollóval, konzervnyitóval stb. Tapasztalatból tudom, a kísérlet nem mindig jár sikerrel.

Utoljára a literes üdítőitalok kinyitása okozott hasonló gondot. Azóta a probléma megoldódott. Forgalomba került a zárókupak kinyitására kiválóan alkalmas segédeszköz.

Javaslom — míg valakinek jobb ötlete nem támad —, minden sűrített tej mellé egy fúrót is mellékeljen.

Halmos Ferencné
Budapest

2

Aki keres, az talál... — tartja a mondás, de sajnos nem mindig igaz. Én például hiába keresek cérnagombot, a sokadik helyen sem találok.

Az ágyneműre pedig legjobb a cérnagomb. A mosógép kevésbé pusztítja, mint a csont- vagy műanyaggombokat, mert ezeket kettétöri. Az utóbbiakkal szemben csak ennyi előnye — haszna — van a cérnagombnak. De hol találok rá?

Padányi Lajos
Budakeszi

TÜCSÖK és BOGÁR

tos Ferenczy Károlynak a budapesti Szépművészeti Múzeumban őrzött, „Józsefet eladják festményei" c. képe. Rigmus is van a mai napra:

De még mennyire, hogy van. Így szól: „Eladtak a festményeim — Őket meg a testvéreim"!

(A Dunántúli Naplóban lelte Bánhidi Eszter, pécsi olvasónk.)

Jaj, de piros, jaj, de piros...!

(Pécsett fotózta Soproni András.)

A következő napon, április 13-áról 17-ére virradó éjjel a CIA-flotta megindult Kuba felé. Kennedy utasítására azonban a B—

Micsoda éjszaka volt...!

(A Magyarországból ollózta Baracsi László, kazincbarcikai olvasónk.)

Tiszta, szép szobákban, mosdókban pihenhetnek, fürödhetnek majd a vasutasok munka után, ha elkészül a szegedi

Ha nagy a család, a gyerekek pótvödrökben is elalhatnak!

(A Délmagyarországban bukkant rá Örlei Tamásné, szegedi olvasónk.)

Még mondják, hogy hiánycikk a cipőkrém!

(Barcson fotózta dr. Szungyi Zoltán).

Leeresztett redőnyök, síri csend, három férfi ül körül az asztalkát. Zárt ujjláncot alkot az asztallapra fektetett, szétterpesztett nyolc kéz.

Szellemidézés folyik.

Az egyik férfi négykezeseket szokott játszani a Zeneakadémián. Egyedül.

(A Figyelőben lelte Szalatnay László.)

tiszteletére hirdettek meg — a csehszlovák testvérvárosban közös koszorúzási ünnepség volt, és ez alkalommal adták át Komárno új fedett uszodáját — immáron a tizenkettedik alkalommal. A ren-

Lehet, hogy nem is úsznak benne, mindig csak avatják?

(A Határőr c. lapban lelte Halászi Sándor, debreceni olvasónk.)

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 11. számunkban „Mélyhűtött turistaház" címmel megjlent olvasói panaszlevelük nyilvánvalóan joggal kifogásolja a fűtéssel, tisztálkodási lehetőségek hiányával kapcsolatos problémákat. Ezt megelőzően ügyfeleinktől a kisinóci túristaház szolgáltatásait elmarasztaló panasz nem érkezett irodánkhoz. Illetékes osztályunk felülvizsgálja a szóban forgó turistaház által biztosított feltételek szerződés szerinti biztosítását és amennyiben az Önök által jogosan kifogásolt hiányosságok megszüntetésére nem kapunk garanciát, úgy további értékesítését megfontolás tárgyává tesszük.

Panaszuk annak ellenére jogos, hogy a 40 Ft-os személyenkénti és éjszakánkénti díj nyilvánvalóan nem fedezhet igényes elszállásolással kapcsolatos szolgáltatásokat.

Reméljük, hogy kellemetlen élményük ellenére továbbra is igénybe veszik az IBUSZ szolgáltatásait.

Szatmári Ferenc
IBUSZ Rt. marketing igazgató

Mi is reméljük, hogy a biztosított feltételek szerződés szerinti biztosítása mielőbb biztosítva lesz.

A szerk.

HANGERŐ

című rejtvényünk megfejtése:

— Hogy meghallják, ha egy fa tetején ülve segítségért kiáltozom.

200—200 forintot nyert:

Vadon Róbertné, Budapest, Gőgös Ignác út 3., 1158
Berki Lászlóné, Lajosmizse, Árpád u. 8., 6050
Nógrádi Vilmos, Salgótarján, Dimitrov út 25., 3100

A nyereményeket postán küldjük el.

PLUSZ EGY PAJZS!

Vár(os)védő Pallas Athéne kezéből ezúttal nem lopták ki a lándzsát. Sőt. Még egy pajzsot is loptak a kezébe. Átmenő forgalom tilos, közel az idő, hogy az autók még csak a kereküket sem tehetik be a Várba.

(Dolezsál László felvétele)

TRIBÜN

Ivan Olivares, a Springfield kosárlabdázója huszonnegyedik születésnapján 24 pontot dobott. A csapat ennek ellenére 55-45-re kikapott az Uniontól.

Ed Bilik, a csapat edzője a mérkőzés után:

— Roppant kár, hogy Olivares nem a negyvenedik születésnapját ünnepelte ma.

*

Játékos az edzőhöz:

— Hát akkor ugye rendben van, mester, ma este nálunk vacsorázik?

— Köszönöm szépen, de remélem, nem okoz meglepetést a feleséged számára, hogy csak úgy felbukkanok.

— Szó sincs róla, mester. Az asszony tud róla. Reggel másfél órát veszekedtünk, hogy meghívjuk-e, vagy sem.

*

Vigyázzon, asszonyom — mondja a jósnő —, a férjét egy csinos szőke lány követi lépésről lépésre.

— Nem irigylem azt a szerencsétlent. A férjem ugyanis távgyalogló.

*

A csatár térdét megoperálták, mankón látogat le az első edzésre.

— Na — kérdik —, sim[…] volt a műtét?

— A műtét igen, de utá[…] na támadtak komplikációk[…]

— Miféle komplikációk[…]

— Eljegyeztem az ápoló[…] nőt.

*

A menedzser az újonna[…] szerződtetett játékos[…] leckézteti:

— Maga azt írta a kér[…] dőívre, hogy húszéves. [...] személyi igazolványába[…] viszont az áll, hogy hu[…] szonhat.

— Na jó, de csak hat[…] éves korom óta tudok számolni.

(p. p.)

ZSÁKMÁNY

– Az üvegbetétet megfelezzük.

Kovácstól megkérdezi egy barátja:

— Mi az, te miért nem köszönsz Feketének?

— Neheztelek rá, mert sértő módon nyilatkozott a menyasszonyomról.

— Mit mondott?

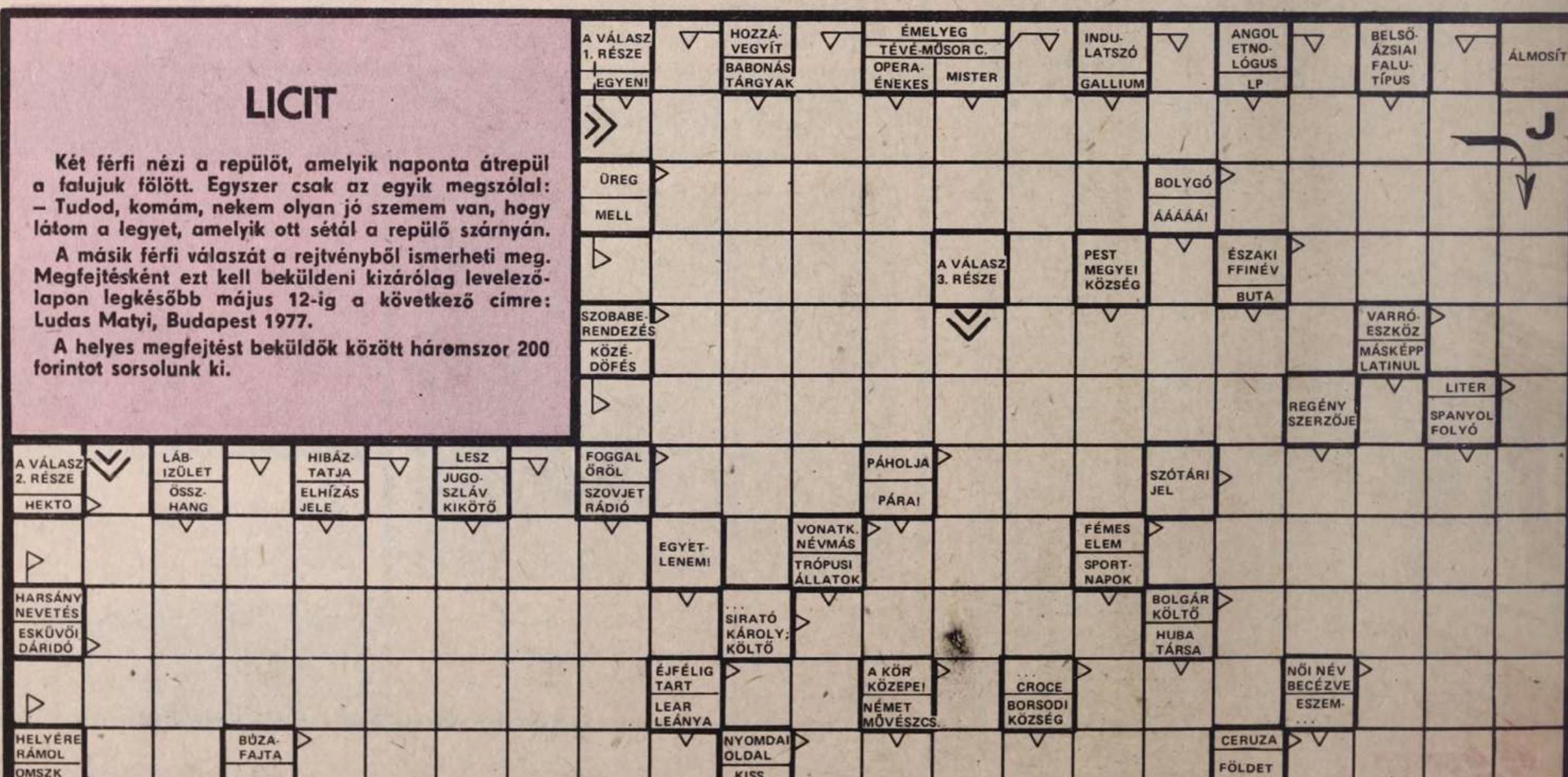
— Azt mondta, nem érti, hogy mehet hozzá egy olyan csinos nő egy ilyen hülyéhez, mint amilyen én vagyok.

LICIT

Két férfi nézi a repülőt, amelyik naponta átrepül a falujuk fölött. Egyszer csak az egyik megszólal: – Tudod, komám, nekem olyan jó szemem van, hogy látom a legyet, amelyik ott sétál a repülő szárnyán.

A másik férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 12-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

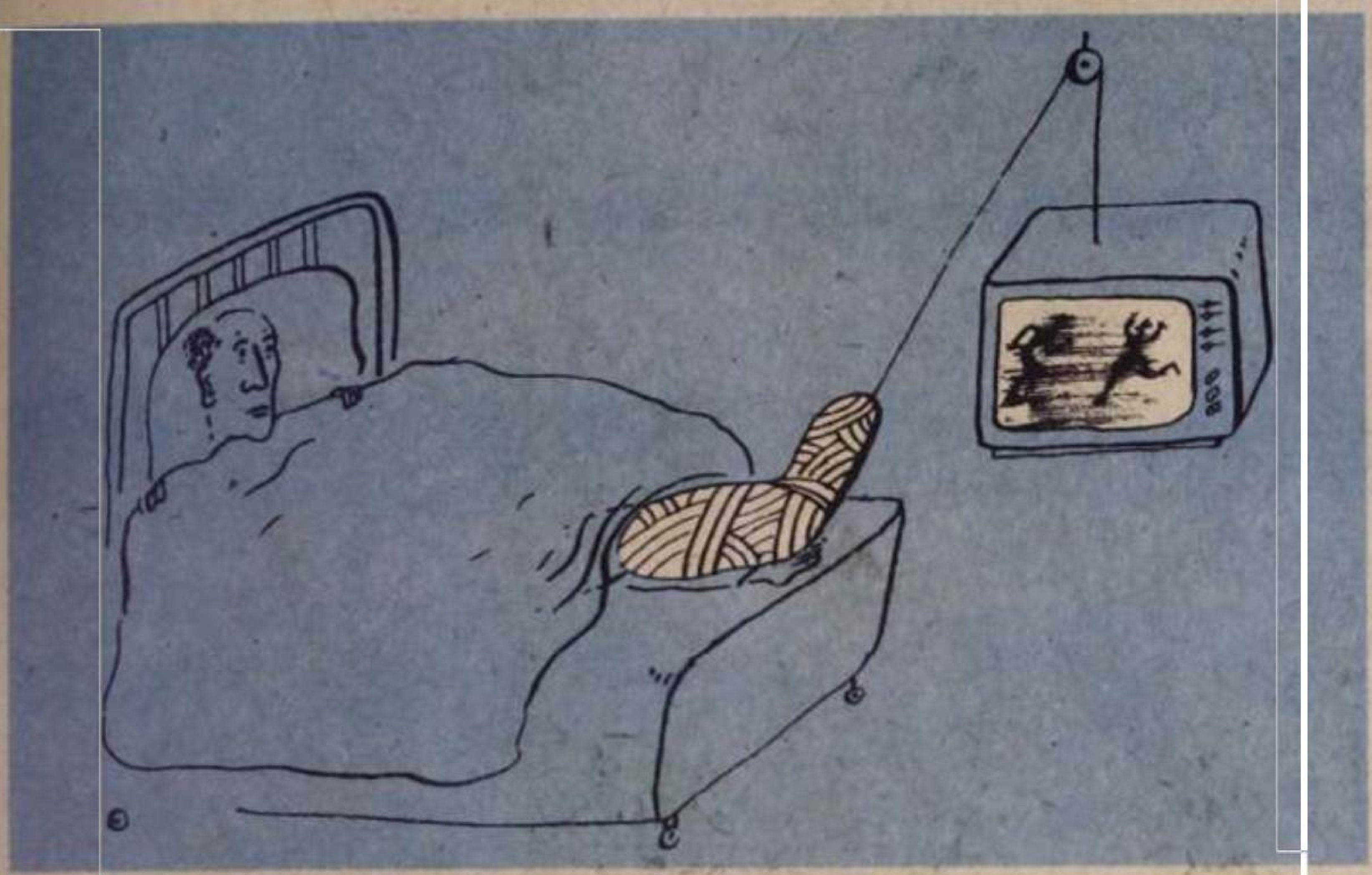
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

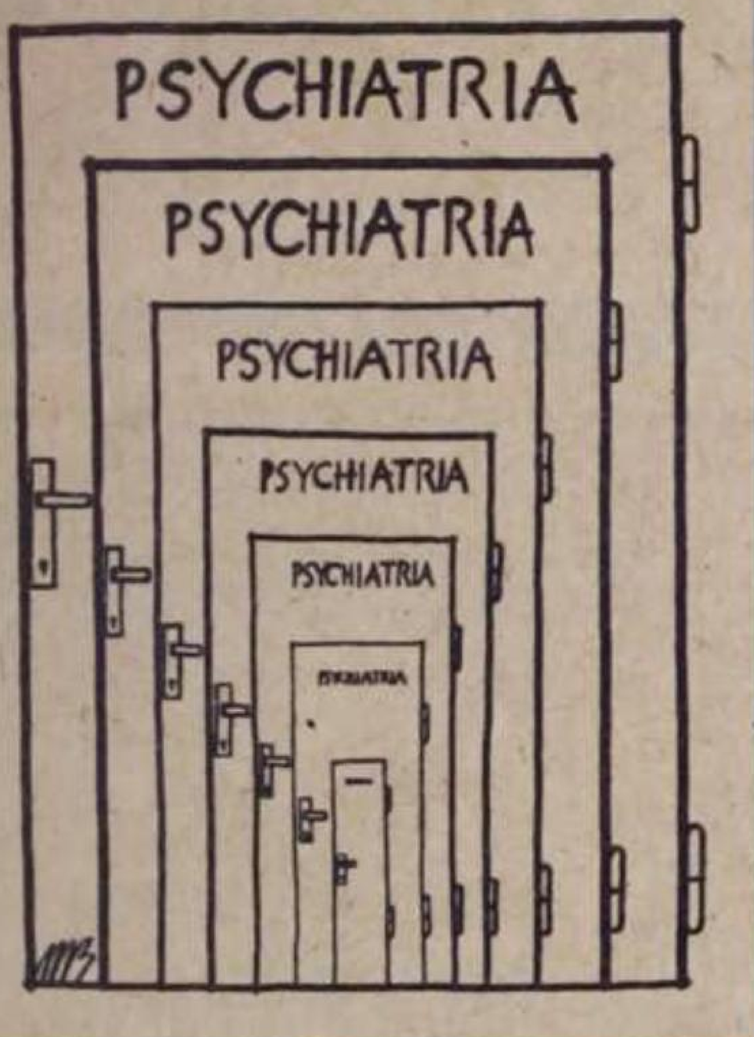

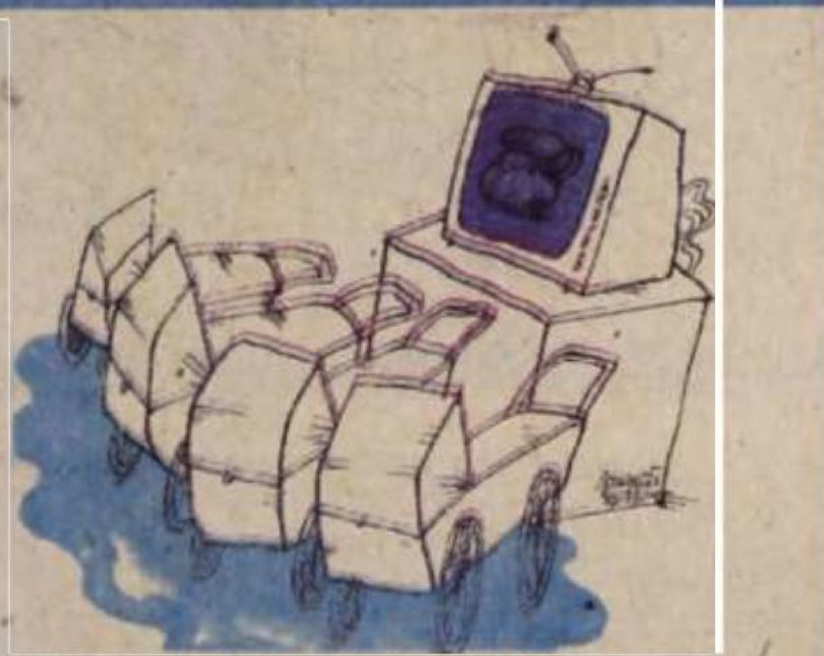

IMPORT HUMOR

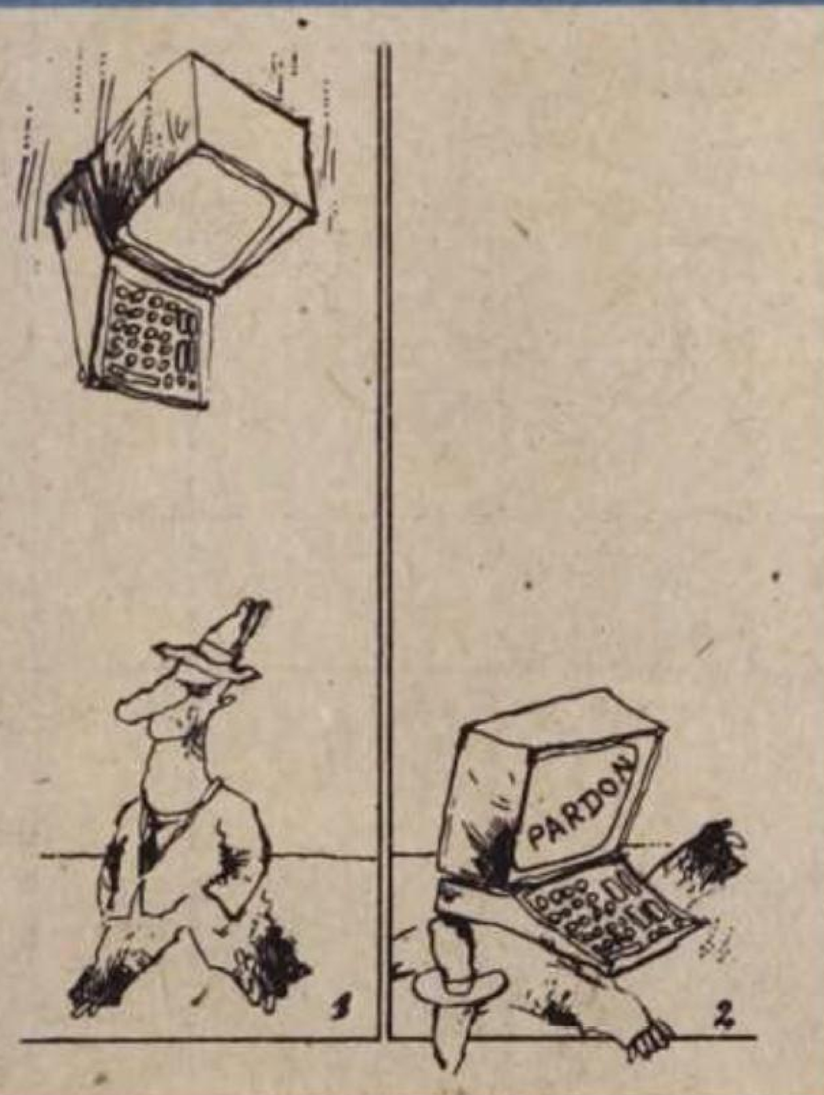
RAJZOK A POZSONYI ROHÁČBÓL

BAGÓ BAGÓT SE ÉR?

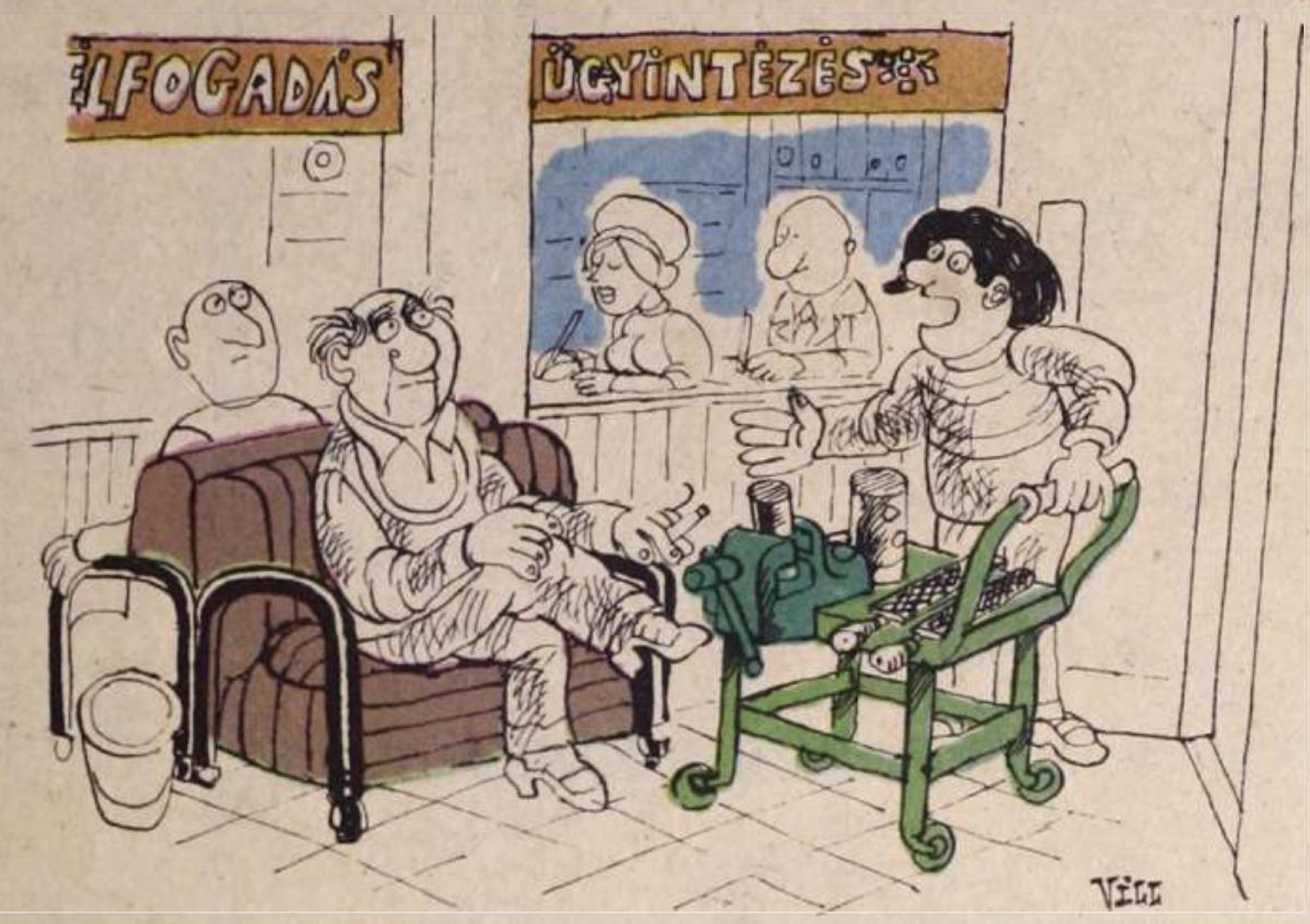
Nem csekély érdeklődéssel olvastam a minap, hogy két fiatal művész alaposan leporolta a János vitéz avítt librettóját. Többek között kiiktatták a darabból Bagó nem oda való figuráját.

Bagóért nem strapálom magam! Már csak azért sem, mert ebben a nehéz gazdasági helyzetben tiszta haszon minden olyan szereplő — akit kihagynak! Tulajdonképpen, ha jobban belegondolok, az is felesleges luxus, hogy Kukorica Jancsit és Iluskát két külön színész játssza. Ugyanis, ha a főhős, a modern színpadon oly divatos tudathasadásban szenvedne és nappal Jancsinak, éjszaka pedig Iluskának képzelné magát, akkor egyetlen egy sztárgázsival meg lehetne úszni az egész mókát!

Mellesleg, szerény megítélésem szerint, a francia királyra sincs semmi szükség! Bőven elegendő, ha megemlítik őt a tízórás hírekben, amit János vitéz (Iluska) zsebrádión hallgat a pusztán, két színes, szélesvásznú délibáb között.

d—th

ÜGYINTÉZÉS MUNKAIDŐBEN

– A főnök küldi a melót, Jani bácsi, hogy ne tessék unatkozni!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-19

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

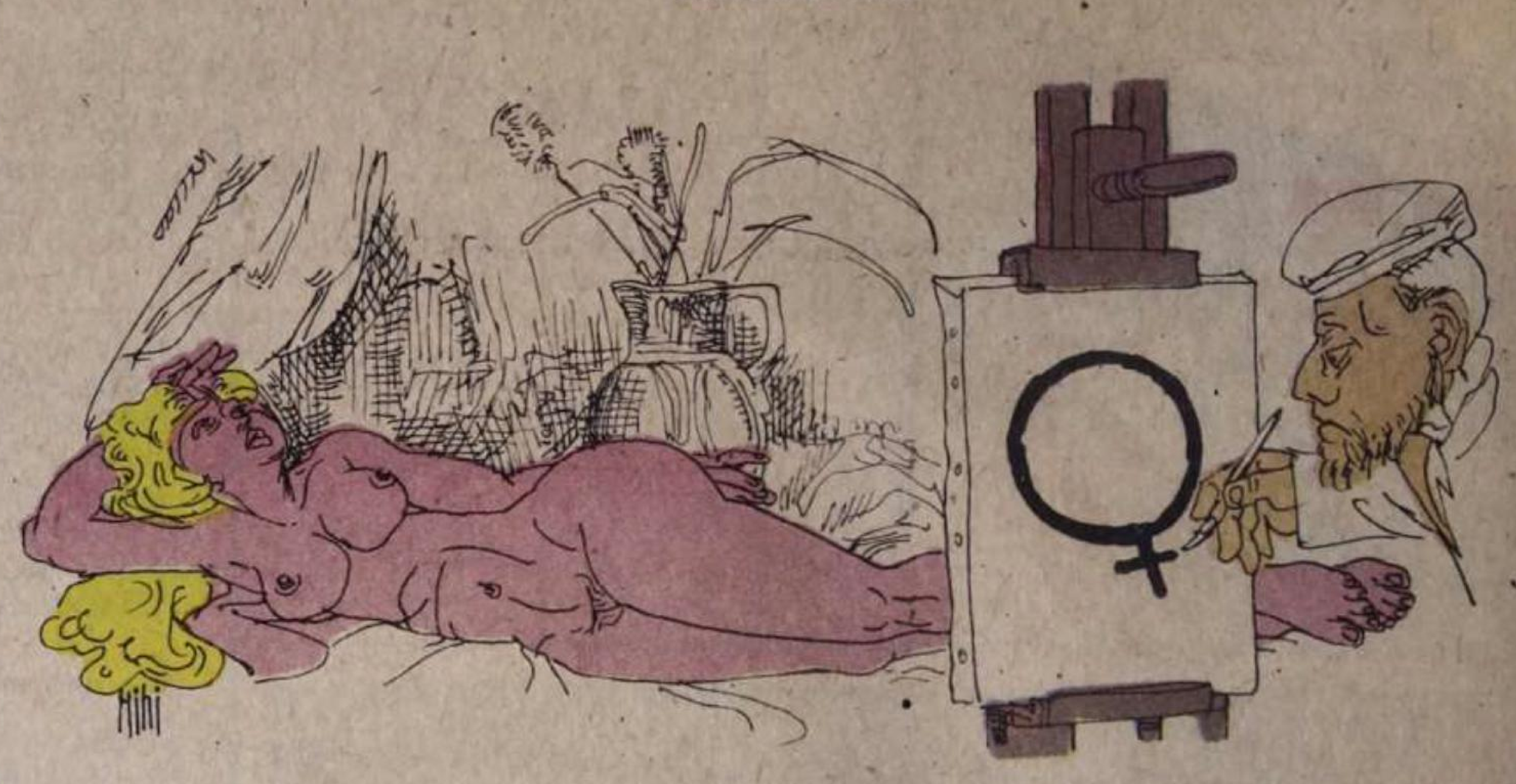
ISSN 0134—0611

STRANDNYITÁNY

– Most még jó ez a tavalyi kinyúlt tanga, de nyárra kell vennem egy kisebbet.

MINIMAL ART

ILLETÉKES

– Igen, ez egy nagyon sajnálatos eset, de azért ne általánosítsunk!

ÁLMODOZÁS

– Egyszer már idehaza is kéne magyar napokat rendezni, amikor minden gusztusos és minden kapható . . .

– Egyáltalán tud még repülni ezzel a lestrapált seprűnyéllel, komámasszony?

– A négyeske nem akarta elfoglalni más elől a kórházi ágyat.